2024/3011

18.12.2024 г.

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) 2024/3011 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 27 ноември 2024 година

относно трансфера на производства по наказателни дела

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 82, параграф 1, втора алинея, букви б) и г) от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ([1]),

в съответствие с обикновената законодателна процедура ([2]),

като имат предвид, че:

(1) Съюзът си е поставил за цел да поддържа и развива пространство на свобода, сигурност и правосъдие.

(2) Програмата от Хага: укрепване на свободата, сигурността и правосъдието в Европейския съюз ([3]) изисква от държавите членки да разгледат възможностите за съсредоточаване на наказателното преследване при трансгранични многостранни съдебни дела в една държава членка с цел да се повиши неговата ефикасност, като същевременно се гарантира добро правораздаване.

(3) Програмата от мерки за прилагане на принципа на взаимно признаване на решения по наказателни дела ([4]) изисква инструмент, който да дава възможност за трансфер на наказателни производства в други държави членки.

(4) Необходимо е съдебното сътрудничество между държавите членки да продължи да се развива, за да се гарантира доброто наказателното правораздаване и да се повиши неговата ефикасност в рамките на общото пространство на свобода, сигурност и правосъдие и да се гарантира, че държавата членка, която е в най-добра позиция, разследва или преследва по наказателен ред дадено престъпление. По-специално общите правила за държавите членки относно трансфера на наказателни производства биха могли да спомогнат за предотвратяването на ненужни паралелни наказателни производства в различни държави членки, засягащи едни и същи факти и едно и също лице, които биха могли да доведат до нарушение на принципа *ne bis in idem*. Тези общи правила биха могли също така да намалят броя на многократните наказателни производства по отношение на едни и същи факти или по отношение на едно и също лице, които се провеждат в различни държави членки. Освен това тези общи правила имат за цел да се гарантира, че възможно трансфер на наказателно производство може да се осъществи, ако предаването на лице за целите на наказателно преследване въз основа на европейска заповед за арест съгласно Рамково решение 2002/584/ПВР на Съвета ([5]) е забавено или отказано по причини като например, че в другата държава членка е в ход паралелно наказателно производство за същото престъпление, за да се избегне безнаказаността на наказателно преследваното лице.

(5) Общите правила за трансфер на наказателни производства са от съществено значение и за ефикасната борба с трансграничната престъпност, което е особено важно във връзка с престъпления, извършени от организирани престъпни групи, като например трафик на наркотици, контрабанда на мигранти, трафик на хора, трафик на огнестрелни оръжия, престъпления против околната среда, киберпрестъпност или изпиране на пари. Наказателното преследване на организирани престъпни групи, които действат в множество държави членки, може да създаде големи трудности за участващите органи. Трансферът на наказателни производства е важен инструмент, който би засилил борбата с организираните престъпни групи, действащи в целия Съюз.

([1]) ОВ C, C/2023/869, 8.12.2023 г., ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2023/869/oj.
([2]) Позиция на Европейския парламент от 23 април 2024 г. (все още непубликувана в Официален вестник) и решение на Съвета от 5 ноември 2024 г.
([3]) ОВ C 53, 3.3.2005 г., стр. 1.
([4]) ОВ C 12, 15.1.2001 г., стр. 10.
([5]) Рамково решение 2002/584/ПВР на Съвета от 13 юни 2002 г. относно европейската заповед за арест и процедурите за предаване между държавите членки (ОВ L 190, 18.7.2002 г., стр. 1).

(6) За да се гарантира ефективното сътрудничество между молещите органи и замолените органи във връзка с трансфера на наказателни производства, правилата за такъв трансфер следва да бъдат установени с правно обвързващ и пряко приложим акт на Съюза.

(7) Настоящият регламент следва да се прилага за всички искания за трансфер, отправени в рамките на наказателно производство.

(8) Рамково решение 2009/948/ПВР на Съвета ([6]) има за цел да предотврати ситуации, при които едно и също лице е обект на паралелни наказателни производства в различни държави членки за едни и същи факти, които могат да доведат до постановяване на окончателно решение по тези производства в две или повече държави членки. Поради това с посоченото рамково решение се установява процедура за преки консултации между компетентните органи на съответните държави членки с цел постигане на консенсус по всяко ефективно решение, насочено към избягване на неблагоприятните последици от подобни паралелни производства и пилеенето на времето и ресурсите на тези компетентни органи. Когато тези компетентни органи решат, след консултации в съответствие с посоченото рамково решение, да съсредоточат производствата в една държава членка чрез трансфер на наказателни производства, такъв трансфер следва да се извърши в съответствие с настоящия регламент.

(9) Други правни актове по наказателноправни въпроси, по-специално актовете, свързани със специфични видове престъпления, като например Директива (ЕС) 2017/541 на Европейския парламент и на Съвета ([7]) и рамкови решения 2002/475/ПВР ([8]) и 2008/841/ПВР на Съвета ([9]), включват разпоредби относно факторите, които трябва да се вземат предвид с цел централизиране на наказателните производства в една държава членка, в случай че наказателно преследване въз основа на едни и същи факти може законосъобразно да се проведе в повече от една държава членка. Когато компетентните органи на засегнатите държави членки решат, след проведено сътрудничество в съответствие с такива правни актове, да централизират производствата в една държава членка чрез трансфер на наказателни производства, такъв трансфер следва да се извърши в съответствие с настоящия регламент.

(10) Бяха приети няколко правни акта на Съюза относно прилагането на принципа за взаимно признаване към присъди и съдебни решения по наказателни дела, по-специално рамкови решения 2005/214/ПВР ([10]), 2008/909/ПВР ([11]) и 2008/947/ПВР ([12]) на Съвета. Настоящият регламент допълва тези рамкови решения и не засяга тяхното прилагане.

(11) Настоящият регламент не засяга спонтанния обмен на информация, уреден от други правни актове на Съюза.

(12) Настоящият регламент не се прилага за решения за преразпределяне, обединяване или разделяне на дела, във връзка с които Европейската прокуратура е упражнила своята компетентност в съответствие с Регламент (ЕС) 2017/1939 на Съвета ([13]).

(13) За целите на настоящия регламент държавите членки следва да определят своите компетентни органи по начин, който насърчава принципа на пряк контакт между тези органи.

(14) За целите на настоящия регламент и в интерес на улесняването на ефективното му прилагане в целия Съюз, в случай че структурата на вътрешните правни системи на държавите членки с традиции, основани на общото право, не позволява на техните съдилища и прокурори да предприемат мерки, акцесорни спрямо решението за приемане или отказ на трансфера на наказателно производство, такива акцесорни мерки могат да бъдат предприети от друг орган, който е компетентен да предприема мерки в наказателното производство. Участието на такъв компетентен орган по

([6]) Рамково решение 2009/948/ПВР на Съвета от 30 ноември 2009 г. относно предотвратяване и уреждане на спорове за упражняване на компетентност при наказателни производства (ОВ L 328, 15.12.2009 г., стр. 42).

([7]) Директива (ЕС) 2017/541 на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2017 г. относно борбата с тероризма и за замяна на Рамково решение 2002/475/ПВР на Съвета, и за изменение на Решение 2005/671/ПВР на Съвета (ОВ L 88, 31.3.2017 г., стр. 6).

([8]) Рамково решение 2002/475/ПВР на Съвета от 13 юни 2002 г. относно борбата срещу тероризма (ОВ L 164, 22.6.2002 г., стр. 3).

([9]) Рамково решение 2008/841/ПВР на Съвета от 24 октомври 2008 г. относно борбата с организираната престъпност (ОВ L 300, 11.11.2008 г., стр. 42).

([10]) Рамково решение 2005/214/ПВР на Съвета от 24 февруари 2005 г. относно прилагането на принципа за взаимно признаване на финансови санкции (ОВ L 76, 22.3.2005 г., стр. 16).

([11]) Рамково решение 2008/909/ПВР на Съвета от 27 ноември 2008 г. за прилагане на принципа за взаимно признаване към съдебни решения по наказателни дела, с които се налагат наказания лишаване от свобода или мерки, включващи лишаване от свобода, за целите на тяхното изпълнение в Европейския съюз (ОВ L 327, 5.12.2008 г., стр. 27).

([12]) Рамково решение 2008/947/ПВР на Съвета от 27 ноември 2008 г. за прилагане на принципа на взаимното признаване към съдебни решения и решения за пробация с оглед на надзора върху пробационните мерки и алтернативните санкции (ОВ L 337, 16.12.2008 г., стр. 102).

([13]) Регламент (ЕС) 2017/1939 на Съвета от 12 октомври 2017 г. за установяване на засилено сътрудничество за създаване на Европейска прокуратура (ОВ L 283, 31.10.2017 г., стр. 1).

никакъв начин не следва да засяга решението, вземано изключително от съдия, съд, съдия-следовател или прокурор, за приемане или отказ на трансфера на наказателно производство, което по необходимост следва да включва преценка на основанията за отказ съгласно настоящия регламент. Участието на всеки друг компетентен орган има за цел единствено да улесни вземането на такива съдебни решения и ефективното прилагане на настоящия регламент.

(15) Когато е необходимо поради структурата на вътрешните им правни системи, държавите членки следва да могат да определят един или повече централни органи, които да отговарят за административното предаване и получаване на искания за трансфер на наказателни производства, както и за друга официална кореспонденция, свързана с такива искания. Тези централни органи биха могли също така да предоставят административна подкрепа и да изпълняват координиращи и подпомагащи функции, като по този начин улесняват и насърчават приемането на искания за трансфер на наказателни производства.

(16) Някои правни актове на Съюза вече изискват от държавите членки да предприемат необходимите мерки за установяване на компетентност по отношение на специфични престъпления, като например тези, свързани с терористични дейности съгласно Директива (ЕС) 2017/541, или тези, свързани с подправяне на еврото съгласно Директива 2014/62/ЕС на Европейския парламент и на Съвета ([14]), в случаите, в които предаването на дадено лице е отказано.

(17) За да се гарантира, че с оглед осъществяването на трансфера на наказателни производства в съответствие с настоящия регламент, винаги когато това се изисква от интересите на ефикасното и добро правораздаване и ефективната защита на предвидените в правото на Съюза основни права на заподозрените лица, обвиняемите и жертвите, в настоящия регламент следва да се предвиди компетентност в специфични случаи, така че замолената държава да може да упражнява компетентност във връзка с престъпленията, за които е приложимо националното право на молещата държава. Замолената държава следва да има компетентност по отношение на престъпленията, за които се иска трансфер на наказателното производство, когато се счита, че тя е в най-добра позиция да проведе наказателното преследване на въпросното престъпление. Правилата относно компетентността, предвидени в настоящия регламент, не следва да възпрепятстват държавите членки да приемат национални мерки, за да гарантират, че те могат да упражняват компетентност в специфичните случаи, предвидени в настоящия регламент.

(18) В допълнение към компетентността, предвидена вече в националното право на замолената държава, компетентността следва да бъде установена въз основа на специфични основания, определени в настоящия регламент, винаги когато се счита, че тази държава членка е в най-добра позиция да проведе наказателното преследване. Замолената държава членка следва да има компетентност в ситуации, в които откаже да предаде заподозряно лице или обвиняем, за когото е издадена европейска заповед за арест и който се намира на нейна територия и е неин гражданин или пребивава в нея, когато този отказ се основава на специфичните основания, определени в настоящия регламент. Например следва да се установи компетентност, когато предаването е отказано на основание член 4, точка 7, буква б) от Рамково решение 2002/584/ПВР, която се прилага в ситуации, при които престъпленията са извършени извън територията на държавата членка, издала европейската заповед за арест, а правото на изпълняващата държава членка не допуска наказателно преследване за същите престъпления, когато те са извършени извън нейната територия. Това правило може да се прилага в случаите, когато дадено престъпление е извършено на територията на друга държава членка или на трета държава от граждани на други държави членки или граждани на трети държави и заподозряното лице или обвиняемият пребивава в замолената държава. Това е особено важно по отношение на тежки престъпления, които нарушават основни ценности на международната общност, като например военни престъпления или случаи на геноцид, във връзка с които може да възникне риск от безнаказаност поради отказ на изпълнение на европейска заповед за арест на основание член 4, точка 7, буква б) от Рамково решение 2002/584/ПВР. Замолената държава следва също така да има компетентност, когато престъплението поражда последици или причинява вреди главно в замолената държава. Вредите следва да се вземат предвид, при условие че те са част от елементите на състава на престъплението, в съответствие с националното право на замолената държава. Замолената държава следва да има компетентност и когато в нея вече е в ход наказателно производство срещу същото заподозряно лице или обвиняем по отношение на други факти, така че всички твърдени престъпни деяния на такова лице да могат да бъдат съдени в рамките на една-единствена наказателна юрисдикция, или когато в тази държава е в ход наказателно производство срещу други лица по отношение на същите, отчасти същите или свързани факти, което може да е от особено значение за съсредоточаването на разследването и наказателното преследване на престъпна организация в една държава членка. И в двата случая заподозряното лице или обвиняемият в наказателното производство, което се прехвърля, следва да бъде гражданин на замолената държава или да пребивава в нея.

(19) За да се изпълни целта на настоящия регламент и да се предотвратят спорове за компетентност, като се обърне специално внимание на онези държави членки, чиито правни системи се основават на задължително наказателно преследване или онези, в които има задължително наказателно преследване само на определени престъпления, молещата държава, когато отправя искане за трансфер на наказателно производство, следва да може да се откаже от своята компетентност по производството по наказателно преследване на съответното лице за престъплението, за което

([14]) Директива 2014/62/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г. относно защитата по наказателноправен ред на еврото и на другите парични знаци срещу подправяне и за замяна на Рамково решение 2000/383/ПВР на Съвета (ОВ L 151, 21.5.2014 г., стр. 1).

се иска трансфер. Следователно настоящият регламент следва да позволява на компетентните органи на молещата държава да се откажат от компетентност, да спрат или да прекратят наказателното производство, започнато пред тях, в полза на държавата членка, за която е установено, че е в по-добра позиция да проведе наказателното преследване дори когато в съответствие с националното право тези органи биха били длъжни да проведат наказателно преследване. Това не следва да засяга разпоредбите относно последиците от трансфера на наказателно производство в молещата държава, предвидени в настоящия регламент.

(20) Настоящият регламент зачита основните права и съблюдава принципите, признати в Хартата на основните права на Европейския съюз („Хартата“) и в Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи.

(21) Настоящият регламент не засяга процесуалните права, определени в Хартата или в други правни актове на Съюза, като например директиви 2010/64/ЕС ([15]), 2012/13/ЕС ([16]), 2013/48/ЕС ([17]), (ЕС) 2016/343 ([18]), (ЕС) 2016/800 ([19]) и (ЕС) 2016/1919 ([20]) на Европейския парламент и на Съвета — за държавите членки, които са обвързани от тях. По-специално молещият орган следва да гарантира, че такива права, предвидени в правото на Съюза и националното право, се спазват, когато се иска трансфер на наказателно производство съгласно настоящия регламент.

(22) Държавите членки следва да гарантират, че при прилагането на настоящия регламент се вземат предвид нуждите на уязвимите лица. В съответствие с препоръката на Комисията от 27 ноември 2013 г. относно процесуалните гаранции за уязвими лица, които са заподозрени или обвиняеми в наказателно производство ([21]), за уязвими заподозрени или обвиняеми лица следва да се считат всички заподозрени или обвиняеми лица, които не са в състояние да разбират или ефективно да участват в наказателното производство поради възрастта си, психическото или физическото си състояние или увреждания си.

(23) По същия начин държавите членки следва да гарантират, че при прилагането на настоящия регламент процесуалните права на заподозрените лица и обвиняемите, които са обект на предварително задържане, се вземат предвид, като се отчита, когато е подходящо, препоръка (ЕС) 2023/681 на Комисията ([22]).

(24) Молещият орган следва да може да поиска трансфер на наказателно производство или по собствена инициатива, независимо дали са били проведени консултации със замоления орган, или не, или по предложение на заподозряното лице или обвиняемия, или по предложение на жертвата. Настоящият регламент не следва да налага задължение да се иска или да се осъществява трансфер на наказателно производство. При преценката дали следва да се отправи искане за трансфер на наказателно производство, молещият орган следва да оцени дали този трансфер би спомогнал за целта за ефикасно и добро правораздаване, включително дали той е пропорционален и подходящ за целите на въпросното производство. Тази оценка следва да се извършва за всеки отделен случай, за да се определи държавата членка, която е в най-добра позиция да преследва по наказателен ред въпросното престъпление.

(25) Когато преценява дали дадено искане за трансфер на наказателно производство е обосновано, молещият орган следва да вземе предвид няколко критерия, чийто приоритет и тежест следва да се основават на фактите и обстоятелствата по всеки отделен случай. Всички имащи отношение фактори следва да се разглеждат от гледна точка на висшите интереси на правосъдието. Например, когато престъплението е извършено изцяло или отчасти на територията на замолената държава или повечето от последиците или значителна част от вредите, причинени от престъплението, когато тези последици или вреди са част от елементите на състава на престъплението, са настъпили на територията на замолената държава, следва да се счита, че тази държава е в по-добра позиция да проведе наказателното преследване, като се има предвид, че доказателствата, които трябва да бъдат събрани, като например свидетелски показания, показания на жертви или становища на вещи лица, се намират в замолената държава и съответно могат да бъдат събрани по-лесно, ако наказателното производство бъде прехвърлено. Освен това започването на последващо производство за обезщетение за вреди в замолената държава би било улеснено, ако първоначалното производство за

([15]) Директива 2010/64/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 20 октомври 2010 г. относно правото на устен и писмен превод в наказателното производство (ОВ L 280, 26.10.2010 г., стр. 1).

([16]) Директива 2012/13/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2012 г. относно правото на информация в наказателното производство (ОВ L 142, 1.6.2012 г., стр. 1).

([17]) Директива 2013/48/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2013 г. относно правото на достъп до адвокат в наказателното производство и в производството по европейска заповед за арест и относно правото на уведомяване на трето лице при задържане и на осъществяване на връзка с трети лица и консулски органи през периода на задържане (ОВ L 294, 6.11.2013 г., стр. 1).

([18]) Директива (ЕС) 2016/343 на Европейския парламент и на Съвета от 9 март 2016 г. относно укрепването на някои аспекти на презумпцията за невиновност и на правото на лицата да присъстват на съдебния процес в наказателното производство (ОВ L 65, 11.3.2016 г., стр. 1).

([19]) Директива (ЕС) 2016/800 на Европейския парламент и на Съвета от 11 май 2016 г. относно процесуалните гаранции за децата, които са заподозрени или обвиняеми в рамките на наказателното производство (ОВ L 132, 21.5.2016 г., стр. 1).

([20]) Директива (ЕС) 2016/1919 на Европейския парламент и на Съвета от 26 октомври 2016 г. относно правната помощ за заподозрени и обвиняеми в рамките на наказателното производство и за искани за предаване лица в рамките на производството по европейска заповед за арест (ОВ L 297, 4.11.2016 г., стр. 1).

([21]) ОВ C 378, 24.12.2013 г., стр. 8.

([22]) Препоръка (ЕС) 2023/681 на Комисията от 8 декември 2022 г. относно процесуалните права на заподозрените и обвиняемите, които са обект на предварително задържане, и относно материалните условия на задържане (ОВ L 86, 24.3.2023 г., стр. 44).

установяване на наказателната отговорност е било проведено в същата държава членка. По подобен начин, ако повечето доказателствата се намират в замолената държава, трансферът на наказателно производство може да улесни събирането и последващото допускане на доказателствата, събрани в съответствие с националното право на замолената държава.

(26) Когато едно или няколко от заподозрените лица или обвиняемите са граждани на замолената държава или пребивават в нея, трансферът на наказателно производство може да бъде обоснован с цел да се гарантира правото на заподозряното лице или обвиняемия да присъства на съдебния процес в съответствие с Директива (ЕС) 2016/343. Аналогично, когато една или няколко от жертвите са граждани на замолената държава или пребивават в нея, трансферът на наказателно производство може да бъде обоснован, за да се даде възможност на жертвите по-лесно да участват в наказателното производство и да бъдат ефективно разпитани като свидетели по време на производството. В случаите, в които предаването на заподозряно лице или обвиняем, за когото е издадена европейска заповед за арест, е отказано в замолената държава на основанията, посочени в настоящия регламент, трансферът може да бъде обоснован и когато това лице се намира в замолената държава, без да е неин гражданин или да пребивава в нея.

(27) Молещият орган следва да прецени въз основа на материалите, с които разполага, дали са налице разумни основания да се смята, че заподозряното лице, обвиняемият или жертвата пребивава в замолената държава. Когато наличната информация е ограничена, оценката следва да бъде предмет на консултации между молещия орган и замоления орган, за да се потвърди пребиваването на заподозряното лице, обвиняемия или жертвата в замолената държава. За целите на тази оценка от значение биха могли да бъдат различни обективни обстоятелства, които могат да сочат, че съответното лице е установило или има намерение да установи обичайния център на своите интереси в определена държава членка. Биха могли да съществуват основателни причини да се счита, че дадено лице пребивава в замолената държава, по-специално когато лицето е регистрирано като пребиваващо в тази държава, като титуляр на лична карта или на разрешение за пребиваване или чрез регистрация в официален регистър на пребиваващите лица. Когато въпросното лице не е регистрирано в замолената държава, за пребиваването може да се съди от факта, че това лице е изразило намерението си да се установи в тази държава членка или е изградило, след продължителен период на присъствие в тази държава членка, определени връзки с нея, които са сходни с тези, произтичащи от установяването на официално пребиваване в тази държава членка. За да се определи дали в конкретен случай между съответното лице и замолената държава са налице достатъчни връзки, които дават основание да се смята, че лицето пребивава в тази държава членка, следва да се вземат предвид различни обективни обстоятелства, характеризиращи положението на това лице, сред които по-специално са продължителността, естеството и условията на присъствието на това лице в замолената държава или семейните или икономическите връзки, които това лице има със замолената държава. Регистрирано превозно средство, банкова сметка, фактът, че престоят на лицето в замолената държава е бил непрекъснат или други обективни фактори могат да бъдат от значение, за да се определи дали са налице основателни причини да се счита, че съответното лице пребивава в замолената държава. Краткосрочно посещение, ваканционен престой, включително във ваканционен дом, или подобен престой в замолената държава без допълнителна съществена връзка не са достатъчни, за да се установи пребиваване в тази държава членка.

(28) Трансфер на наказателно производство може да бъде обоснован и когато има висящо наказателно производство в замолената държава по отношение на същите, отчасти същите или други факти срещу заподозряното лице или обвиняемия или когато има висящо наказателно производство в замолената държава по отношение на същите, отчасти същите или свързани факти срещу други лица, например в случаи на наказателно преследване на трансгранични престъпни организации, когато различни съобвиняеми могат да бъдат преследвани в различни държави членки. Освен това, ако заподозряното лице или обвиняемият изтърпява или предстои да изтърпи наказание лишаване от свобода в замолената държава за друго престъпление, трансферът на наказателното производство може да бъде обоснован, за да се гарантира правото на осъденото лице да присъства на съдебния процес, за който се иска трансфер на наказателно производство, докато изтърпява наказанието в замолената държава. Молещите органи следва надлежно да обмислят дали трансферът на наказателното производство би могъл да подобри перспективите за социална реинтеграция на съответното лице, ако наказанието бъде изпълнено в замолената държава. За тази цел може да бъде взета предвид обвързаността на лицето със замолената държава, дали то счита, че тя е мястото на семейните, както и на езиковите, културните, социалните, икономическите или други връзки. Освен това компетентните органи често постигат съгласие за съсредоточаването на производствата въз основа на определянето на най-подходящата юрисдикция. Такива споразумения могат да бъдат постигнати в рамките на координационни срещи на Агенцията на Европейския съюз за сътрудничество в областта на наказателното правосъдие (Евроюст), създадена с Регламент (ЕС) 2018/1727 на Европейския парламент и на Съвета ([23]), в рамките на двустранни или многостранни срещи без намесата на Евроюст или след консултации съгласно Рамково решение 2009/948/ПВР.

([23]) Регламент (ЕС) 2018/1727 на Европейския парламент и на Съвета от 14 ноември 2018 г. относно Агенцията на Европейския съюз за сътрудничество в областта на наказателното правосъдие (Евроюст) и за замяна и отмяна на Решение 2002/187/ПВР на Съвета (ОВ L 295, 21.11.2018 г., стр. 138).

(29) Преди да прецени дали да прехвърли наказателното производство единствено на основание, че повечето от доказателствата се намират в замолената държава, молещият орган се насърчава да вземе предвид възможността за получаване на доказателства от други държави членки чрез съществуващите инструменти за взаимно признаване на съдебни решения, като например Директива 2014/41/ЕС на Европейския парламент и на Съвета ([24]) — за държавите членки, обвързани от нея, и за правна взаимопомощ.

(30) Заподозрените лица, обвиняемите или жертвите следва да могат да предлагат отнасящото се до тях наказателно производство да бъде прехвърлено в друга държава членка. Заподозрените лица, обвиняемите или жертвите следва да могат да направят такова предложение на компетентните органи или на молещата държава, или на замолената държава, когато считат, че са налице причини, поради които трансферът на наказателно производство е обоснован от гледна точка на интересите на правосъдието. Например такова предложение може да бъде направено в молещата държава от заподозряно лице, обвиняем или жертва, на които е известно, че в замолената държава има висящо наказателно производство по отношение на същите, отчасти същите или други факти срещу същото заподозряно лице или обвиняем или по отношение на същите, отчасти същите или свързани факти срещу други лица. Такова предложение може да бъде направено в замолената държава, когато например заподозряно лице, обвиняем или жертва пребиват в тази държава или са нейни граждани, или им е известно, че е образувано производство във връзка със същите, отчасти същите или други факти, отнасящи се до същите заподозрени лица или обвиняеми. Въпреки че такова предложение следва да се разглежда и протоколира, то не следва да налага задължение на молещия орган или замоления орган да поиска трансфера или да прехвърли наказателното производство, нито да започне консултации с органа на друга държава членка за тази цел. Ако някой от тези органите узнае за паралелно наказателно производство въз основа на предложение за трансфер на наказателно производство, подадено от заподозряно лице, обвиняем или жертва, или от адвокат от тяхно име, той е длъжен да се консултира с другия орган в съответствие с Рамково решение 2009/948/ПВР.

(31) Молещият орган следва да информира възможно най-бързо заподозряното лице или обвиняемия за намерението да отправи искане за трансфер на наказателното производство и следва да предостави възможността на това лице да даде становище, включително по аспектите, свързани с възстановителното правосъдие, в съответствие с приложимото национално право, за да се даде възможност на органа да вземе предвид законните интереси на лицето преди отправянето на искане за трансфер. Важно е тази информация да бъде предоставена в писмена форма. Информацията може да бъде предоставена и устно, при условие че фактът относно предоставянето на информацията е отбелязан в съответствие с процедурата за протоколиране по националното право. Информацията може да бъде предоставена чрез стандартни формуляри. Когато молещият орган счете това за необходимо, например с оглед на възрастта или физическото или психическото състояние на съответното заподозряно лице или обвиняем, възможността за даване на становище следва да бъде предоставена на законния представител на това лице, когато има такъв. Когато преценява законния интерес на заподозряното лице или обвиняемия да бъде информиран за намерението за отправяне на искане за трансфер, молещият орган следва да вземе предвид необходимостта да се гарантира поверителността на разследването и риска да се навреди на разследването срещу това лице, например когато това е необходимо за защитата на важен обществен интерес, като в случаите, когато тази информация би могла да навреди на текущи разследвания под прикритие или да навреди сериозно на националната сигурност на държавата членка, в която е образувано наказателното производство. Когато молещият орган не може да установи местонахождението на заподозряното лице или обвиняемия или е невъзможно да се осъществи връзка с него въпреки положените разумни усилия, задължението за неговото информиране следва да се прилага от момента, в който може да се установи неговото местонахождение или да се осъществи връзка с него.

(32) При прилагането на настоящия регламент следва да се вземат предвид правата на жертвите, определени в Директива 2012/29/ЕС на Европейския парламент и на Съвета ([25]), включително правото на информация. Настоящият регламент не следва да се тълкува като възпрепятстващ държавите членки да предоставят на жертвите по-широки права по националното право от предвидените в правото на Съюза.

(33) Когато взема решение относно искането за трансфер на наказателно производство, молещият орган следва надлежно да отчита законните интереси на жертвите, включително тяхната защита и аспектите, свързани със възстановителното правосъдие, и следва да преценява дали трансферът на наказателното производство може да бъде в ущърб на възможността на жертвите ефективно да упражняват правата си в съответното наказателно производство. Тази преценка може да включва например разглеждане на възможността и условията за даване на свидетелски показания от жертвите по време на съдебния процес в замолената държава, ако тя не е държавата членка, в която пребиват. Освен това следва да се обмисли възможността жертвите да получават и предоставят доказателства, например от свидетели и вещи лица, за да могат да предявяват искове за обезщетение или да се възползват от програми за защита на свидетелите или за възстановително правосъдие в замолената държава. Правото на обезщетение на жертвите следва

([24]) Директива 2014/41/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 3 април 2014 г. относно Европейска заповед за разследване по наказателноправни въпроси (ОВ L 130, 1.5.2014 г., стр. 1).

([25]) Директива 2012/29/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2012 г. за установяване на минимални стандарти за правата, подкрепата и защитата на жертвите на престъпления и за замяна на Рамково решение 2001/220/ПВР на Съвета (ОВ L 315, 14.11.2012 г., стр. 57).

да не бъде накърнявано от трансфера на наказателното производство. Настоящият регламент не засяга правилата относно обезщетяването и връщането на имущество на жертвите в националните производства.

(34) Когато е необходимо да се гарантира, че защитата, предоставена на жертвата в молещата държава, продължава да се прилага в замолената държава, компетентните органи в молещата държава следва да разгледат възможността за издаване на европейска заповед за защита в съответствие с Регламент (ЕС) № 606/2013 на Европейския парламент и на Съвета ([26]) или Директива 2011/99/ЕС на Европейския парламент и на Съвета ([27]) — за държавите членки, обвързани от нея.

(35) Когато молещият орган възнамерява да отправи искане за трансфер на наказателно производство, той следва да информира възможно най-бързо жертвите, които пребивават или, ако става въпрос за юридически лица, които са установени в молещата държава, и които получават информация относно наказателното производство в съответствие с член 6, параграф 1 от Директива 2012/29/ЕС, така както е транспонирана в националното право, или, ако става въпрос за юридически лица, които получават такава информация съгласно националното право. Молещият орган следва да осигури възможността тези лица да дадат становището си, в съответствие с приложимото национално право, за да се даде възможност на органа да вземе предвид законните им интереси преди отправянето на искане за трансфер. Важно е тази информация да бъде предоставена в писмена форма. Информацията може да бъде предоставена и устно, при условие че фактът относно предоставянето на информацията е отбелязан в съответствие с процедурата за протоколиране по националното право. Информацията може да бъде предоставена чрез стандартни формуляри или, когато трябва да бъдат информирани изключително голям брой жертви — чрез други средства за масово осведомяване на обществеността, например чрез специални инструменти за публикуване онлайн, които са на разположение на съдебните органи съгласно националното право. Когато молещият орган счете това за необходимо, например с оглед на възрастта или физическото или психическото състояние на съответната жертва, възможността за даване на становище следва да бъде предоставена на нейния законен представител, когато има такъв. Когато преценява законния интерес на жертвите да бъдат информирани за намерението за отправяне на искане за трансфер, молещият орган следва да вземе предвид необходимостта да се гарантира поверителността на разследването и риска да се навреди на разследването, например в случаите, когато тази информация би могла да навреди на текущи разследвания под прикритие или да навреди сериозно на националната сигурност на молещата държава.

(36) Могат да се използват стандартни формуляри в определени ситуации, предвидени в настоящия регламент, за да се улеснят молещият орган и замоленият орган да търсят съдействие един от друг за информиране на заподозряното лице, обвиняемия или жертвите и за получаване на становището им относно намерението за отправяне на искане за трансфер на наказателно производство. Възможността за използване на такива стандартни формуляри не следва да изключва възможността за пряко уведомяване на заподозрените лица, обвиняемите или жертвите от молещия орган или замоления орган.

(37) Правилното прилагане на настоящия регламент предполага комуникация между молещия орган и замоления орган, които следва да бъдат насърчавани да се консултират помежду си, когато това е целесъобразно, с цел улесняване на гладкото и ефикасно прилагане на настоящия регламент пряко или, когато е целесъобразно, чрез Евроюст.

(38) Молещият орган следва да може да се консултира със замоления орган преди отправянето на искане за трансфер на наказателно производство, когато това е необходимо, по-специално за да се определи дали трансферът на наказателното производство би бил в интерес на ефикасното и добро правораздаване, включително дали той е пропорционален и подходящ за целите на съответното производство, както и дали е вероятно замоленият орган да се позове на едно от основанията за отказ съгласно настоящия регламент.

(39) При предаването на искане за трансфер на наказателно производство молещият орган следва да предостави фактологически точна и ясна информация относно обстоятелствата и условията, на които се основава искането, както и всякакви други подкрепящи документи, за да се даде възможност на замоления орган да вземе информирано решение относно искането за трансфера на наказателното производство. Попълненият формуляр за искане и, с оглед намаляване на разходите и времето за превод, поне основните части от всяка писмена съпътстваща документация или информация, следва да бъдат преведени от молещия орган на официален език на замолената държава или на всеки друг език, приет от тази държава в съответствие с настоящия регламент. Основните части на съответните документи са извадките от текста, които изглеждат необходими, за да може замоленият орган да вземе информирано решение по искането за трансфер на наказателно производство.

(40) Докато замоленият орган не е взел решение за приемане или отказ на трансфера на наказателно производство, молещият орган следва да може да оттегли искането за трансфер, например когато узнае за допълнителни елементи, поради които трансферът вече не изглежда обоснован. Информацията относно оттеглянето на искането за трансфер на

([26]) Регламент (ЕС) № 606/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 12 юни 2013 г. относно взаимното признаване на мерки за осигуряване на защита по граждански дела (ОВ L 181, 29.6.2013 г., стр. 4).

([27]) Директива 2011/99/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2011 г. относно европейската заповед за защита (ОВ L 338, 21.12.2011 г., стр. 2).

наказателно производство следва да се предоставя незабавно на замоления орган и следва да се съобщава на заподозрените лица или обвиняемите и жертвите, според случая.

(41) Замоленият орган следва да информира молещия орган за решението си за приемане или отказ на трансфера на наказателното производство своевременно и при всички случаи не по-късно от 60 дни след получаване на искането за трансфер на наказателното производство. В конкретни случаи, когато не е възможно замоленият орган да спази този срок, например ако счита, че е необходима допълнителна информация, следва да бъде възможно срокът да бъде удължен само с още 30 дни, за да се избегнат прекомерни забавяния. Когато приема трансфера на наказателно производство, замоленият орган следва да вземе надлежно обосновано решение. В случаите, когато замоленият орган откаже трансфера на наказателно производство, той следва да информира молещия орган за причините за отказа. За тази цел е достатъчно замоленият орган да предостави кратка информация относно съответното основание или съответните основания за отказ.

(42) Когато замоленият орган е приел трансфера на наказателно производство, молещият орган следва своевременно да изпрати на замоления орган оригиналите или заверените копия на всички документи от преписката по делото, или поне относимите части от тях, придружени от техния превод. След като националното производство бъде прекратено, молещият орган следва своевременно да предаде на замоления орган всички останали относими части от преписката по делото, в оригинал или заверено копие, включително съответните физически доказателства, като например предмети на престъпление, кръвни или ДНК проби. Оригиналната документация следва да се предава само при поискване от замоления орган, например когато е необходимо да се разгледа документ за съдебно-медицински цели. Ако оригиналите документи от преписката по делото и физическите доказателства повече не са необходими в замолената държава, по искане на молещата държава те следва да ѝ бъдат върнати, например ако тези документи или физически доказателства са необходими за целите на друго наказателно разследване. Когато молещата държава, посочи, след като бъде запитана от замолената държава, че не възнамерява да си възвърне оригиналните документи от преписката по делото или физическите доказателства, когато тези доказателства повече не са необходими или в края на производството, замолената държава следва да може да реши, в съответствие с националното си право, какво да прави с останалите доказателства, включително дали да ги запази или да ги унищожи. След като бъде прието искане за трансфер на наказателно производство и за да се способства за ефикасен трансфер, молещият орган и замоленият орган следва да могат да се консултират помежду си, за да определят необходимите документи или части от тези документи, които трябва да бъдат изпратени, както и преведени, когато е необходимо. Важно е обаче решението за изпращане само на части от документите да бъде балансирано и да се основава на внимателно разглеждане на въпросните документи, за да не се накърни справедливостта на производството.

(43) Трансферът на наказателно производство не следва да бъде отказван на основания, различни от предвидените в настоящия регламент. За да се приеме трансферът на наказателно производство, в замолената държава следва да бъде възможно да се извършва наказателно преследване във връзка с фактите в основата на наказателното производство, което е предмет на трансфера. Замоленият орган следва да откаже трансфера на наказателно производство, ако деянието, за което се иска трансфер, не е престъпление в замолената държава или ако замолената държава не е компетентна по отношение на това престъпление, освен ако не упражнява компетентност, предвидена в настоящия регламент. Замоленият орган следва също така да откаже трансфера на наказателно производство, ако не са изпълнени условията за наказателно преследване на престъплението в замолената държава. Такъв би могъл да бъде случаят например, ако жалбата на жертвата, която е необходима за наказателното преследване на престъплението в замолената държава, не е подадена навреме или когато поради смъртта или невменяемостта на заподозряното лице или обвиняемия наказателното преследване е станало невъзможно съгласно националното право на замолената държава. Освен това замоленият орган следва да откаже трансфера на наказателно производство, ако съществуват други пречки пред наказателното преследване в замолената държава. Замоленият орган следва да може да откаже трансфер на наказателно производство, ако заподозряното лице или обвиняемият се ползва от привилегия или имунитет в съответствие с националното право на замолената държава, например по отношение на определени категории лица, като дипломати, или при специално защитени отношения, като например адвокатската тайна, или ако замоленият орган счита, че подобен трансфер не е обоснован от съображения за ефикасно и добро правораздаване, например защото не е изпълнен нито един от критериите за искане на трансфер на наказателно производство, или ако формулярът за искането за трансфер на наказателно производство е непълен или явно неточен и не е бил попълнен или поправен от молещия орган, което означава, че замоленият орган не разполага с необходимата информация, за да прецени обосноваността на искането за трансфер на наказателно производство. Замоленият орган следва също така да може да откаже да изпълни искането, ако деянието не е престъпление на мястото, където е извършено, и замолената държава няма първична компетентност за разследване и наказателно преследване на такова престъпление. При това основание за отказ е взет предвид принципът на териториалност, съгласно който замолената държава следва да може да откаже трансфера на наказателно производство в случаи, когато твърдяното престъпление, което е извършено извън територията на молещата държава членка, не е престъпление на мястото, където е било извършено, и националното право на замолената държава не разрешава наказателното преследване на такива деяния, когато те се извършени извън нейната територия. За целите на настоящия регламент „първична компетентност“ означава компетентността, която вече е предвидена в националното право и не произтича от настоящия регламент.

(44) Принципът *ne bis in idem*, установен в членове 54—58 от Конвенцията за прилагане на Споразумението от Шенген от 14 юни 1985 г. ([28]) и в член 50 от Хартата, както се тълкува от Съда на Европейския съюз, е основен принцип на наказателното право, съгласно който обвиняемият не следва да бъде съден или наказван повторно в наказателно производство за престъплението, за което вече е бил оправдан или осъден с окончателно съдебно решение. Поради това замоленият орган следва да откаже трансфера на наказателно производство, ако поемането му би противоречало на този принцип.

(45) Когато преценява дали да приеме или да откаже искане за трансфер на наказателно производство, замоленият орган следва да провери дали такъв трансфер би способствал за целта за ефикасно и добро правораздаване. Тази оценка следва да се извършва за всеки отделен случай, за да се определи държавата членка, която е в най-добра позиция да преследва по наказателен ред въпросното престъпление. Замоленият орган следва да разполага с широка свобода на преценка за целите на тази оценка. Тази оценка следва да се ограничи до съответните обстоятелства по делото, включително дали е налице *prima facie* признак, че престъплението не е извършено изцяло или отчасти на територията на замолената държава, че повечето от последиците или значителна част от вредите, които са част от елементите на състава на престъплението, не са настъпили на територията на тази държава и че заподозряното лице или обвиняемият не е гражданин на тази държава или не пребивава в нея. Личното, материалното или семейното положение на жертва, свидетел или друго засегнато лице не следва да бъде решаващ фактор само по себе си при преценката дали трансферът на наказателното производство би способствал за целта за ефикасно и добро правораздаване.

(46) Преди да реши да откаже искане за трансфер на наказателно производство въз основа на някое от основанията за отказ, замоленият орган следва, когато е целесъобразно, да се консултира с молещия орган, за да получи всяка необходима допълнителна информация.

(47) Винаги когато техните права са засегнати неблагоприятно от прилагането на настоящия регламент, замолената държава следва да осигури на заподозрените лица, обвиняемите и жертвите достъп до ефективни правни средства за защита срещу решението за приемане на трансфера на наказателно производство, в съответствие с член 47 от Хартата и процедурите, приложими съгласно националното право. Преразглеждането на решението относно трансфера на наказателно производство следва да се основава изключително на критериите, предвидени в основанията за отказ, определени в настоящия регламент. Оценката дали наказателното производство следва да бъде прехвърлено следва да включва отчитане на всички обстоятелства, които са от значение за разглеждането на тези критерии. Тази оценка често може да включва не само балансиране на интересите или правата на лицата, чиито права може да бъдат засегнати, но и отчитане на особеностите и практическите аспекти на функционирането на системата за наказателно правосъдие. Тези правни средства за защита не следва да засягат други правни средства за защита съгласно националното право.

(48) Замоленият орган следва да разполага с широко право на преценка, когато преценява дали трансферът на наказателното производство е в интерес на ефикасното и добро правораздаване и дали дадено искане за трансфер следва да бъде отказано въз основа на някое от факултативните основания за отказ, определени в настоящия регламент. Проверката на упражняването на такова право на преценка следва да се ограничи до проверка дали при вземането на решението за приемане на искането за трансфер на наказателно производство замоленият орган явно е превишил пределите на правото си на преценка.

(49) Резултатът от упражняването на правните средства за защита може да бъде, че решението за приемане на трансфера на наказателното производство се потвърждава или отменя изцяло или отчасти. По принцип, ако с упражняването на правните средства за защита бъде постигнат целения с него резултат, наказателното производство ще се върне на молещата държава. В някои случаи обаче съдът може също така да реши, в съответствие с националното си право, че решението за приемане на трансфера на наказателно производство може да бъде потвърдено, ако бъдат спазени определени условия или допълнителни формалности, например условието за попълване на някои липсващи елементи от формуляра за искане, или ако бъдат предприети допълнителни мерки за изпълнението на трансфера, като например продължаване на защитата на свидетели.

(50) Упражняването на правни средства за защита съгласно настоящия регламент не следва да води до преразглеждане по същество на делото, като например дали доказателствата са достатъчни, за да обосноват образуването или продължаването на разследване, дали фактите по делото или субективните аспекти, като например умисъл или груба небрежност, са установени спрямо приложимите стандарти, или относно доказателствената стойност или доказателствената сила на вече събрани доказателства или достоверността на изявленията.

(51) С оглед осигуряване на възможността за ефективно упражняване на правото на правни средства за защита замолената държава следва да гарантира, че заподозрените лица, обвиняемите и жертвите имат право на достъп до всички документи, свързани с трансфера на наказателното производство, въз основа на които е взето решението за приемане на трансфера съгласно настоящия регламент и които са необходими за ефективното оспорване на това решение. Правото на достъп до такива документи следва да се упражнява в съответствие с процедурите съгласно националното

([28]) Конвенция за прилагане на Споразумението от Шенген от 14 юни 1985 г. между правителствата на държавите от Икономическия съюз Бенелюкс, Федерална република Германия и Френската република за постепенното премахване на контрола по техните общи граници (ОВ L 239, 22.9.2000 г., стр. 19).

право на замолената държава и може да бъде ограничено, когато би накърнило поверителността на дадено разследване или по друг начин би навредило на разследването или на безопасността на лицата. Всеки отказ на такъв достъп следва да бъде претеглен спрямо правата на засегнатите лица, като се вземат предвид различните етапи на наказателното производство. Ограниченията на такъв достъп следва да се тълкуват стриктно и в съответствие с правото на справедлив съдебен процес съгласно Хартата.

(52) Срокът, в който заподозряното лице, обвиняемият или жертвата може да поиска да упражни ефективни правни средства за защита, не следва да бъде по-дълъг от 15 дни от датата на получаване от засегнатото лице на мотивираното решение за приемане на трансфера на наказателното производство. Случаите, в които самоличността на заподозряното лице, обвиняемия или жертвата не е била установена към момента на трансфера на наказателно производство и в които поради тази причина мотивираното решение не е могло да бъде съобщено на въпросното лице към този момент, следва да се уреждат от националното право.

(53) Приемането на трансфера на наказателно производство от замоления орган следва да доведе до спирането или прекратяването на наказателното производство в молещата държава, за да се избегне дублиране на мерки в молещата държава и замолената държава. Това обаче не следва да засяга необходимите процесуално-следствени или други процесуални мерки, включително необходимите спешни мерки, които молещата държава може да е необходимо да предприеме след получаването на уведомление за приемането от страна на замоления орган, когато това се налага от съображения за ефикасно и добро правораздаване. Понятието „процесуално-следствени или други процесуални мерки“ следва да се тълкува широко и да включва не само всяка мярка за целите на събирането на доказателства, но и всяко процесуално действие, налагащо мярка за неотклонение задържане под стража или други временни мерки. За да се гарантира, че наказателното производство не се удължава за продължителен период от време в замолената държава, наказателното производство в молещата държава следва да бъде спряно или прекратено, след като предприетите процесуално-следствени или други процесуални мерки бъдат приключени или след като бъде установено, че те повече не са необходими. Ако са упражнени правни средства за защита със суспензивно действие в замолената държава, наказателното производство в молещата държава не следва да се спира, нито прекратява, докато в замолената държава не бъде взето решение в отговор на упражнените средства за защита.

(54) В случаите, когато компетентността за наказателното производство се основава изключително на настоящия регламент и когато е получено искане за трансфер и за времето до постановяване на решението за приемане или отказ на трансфер на наказателно производство, държавите членки следва да могат да предвидят в своето национално право правно основание за предварителното задържане на заподозряното лице или обвиняемия, пребиваващ в замолената държава, или за приемането на други временни мерки от компетентния орган на тази държава. Такова предварително задържане или други временни мерки следва да се предприемат само в съответствие с националното право и само при необходимост. Спрямо такова предварително задържане или други временни мерки следва да се прилагат същите процесуални гаранции, приложими за същите мерки по националното право, включително съдебен контрол. Освен това такова предварително задържане или други временни мерки следва да се предприемат след подходяща оценка въз основа на информацията, с която разполага замоленият орган. Настоящият регламент не следва обаче да представлява правно основание за задържане на лице с цел физическото му прехвърляне в замолената държава, за да може последната да образува наказателно производство срещу това лице.

(55) Компетентният орган на замолената държава следва да информира писмено молещия орган за всяко решение, постановено в края на наказателното производство в замолената държава. Рамково решение 2009/948/ПВР налага подобно задължение, когато е постигнато съгласие за съсредоточаването на производства в една държава членка. Когато замоленият орган реши да прекрати наказателното производство, свързано с фактите, на които се основава искането за трансфер, той следва да информира молещия орган за причините за това прекратяване. Поне основните части от тази информация и от окончателното писмено решение, постановено в замолената държава, следва да бъдат преведени от замоления орган на официален език на молещата държава или на всеки друг език, приет от тази държава в съответствие с настоящия регламент. Под основни части от информацията и от решението трябва да се разбират извадките от текста, които изглеждат необходими, за да може молещият орган да се запознае с тяхното общо съдържание.

(56) Ако замоленият орган реши да прекрати наказателното производство, свързано с фактите, на които се основава искането за трансфер, молещият орган следва да може да продължи или да възобнови наказателното производство, ако това не би довело до нарушение на принципа *ne bis in idem*, както той се тълкува от Съда на Европейския съюз, а именно когато решението за прекратяване на производството не възпрепятства окончателно по-нататъшно наказателно преследване съгласно националното право на замолената държава и не е постановено след произнасяне по съществото на делото, поради което не изключва по-нататъшно наказателно производство за същите деяния в тази държава. Жертвите следва да имат възможността да започнат или да поискат възобновяване на наказателно производство в молещата държава в съответствие с националното право на тази държава, при условие че това не води до нарушение на принципа *ne bis in idem*.

(57) След като наказателното производство бъде прехвърлено в съответствие с настоящия регламент, замоленият орган следва да прилага съответните национални правни актове и процедури. Нищо в настоящия регламент не следва да се тълкува като намеса в свободата на преценка на прокуратурата, предвидена в националното право.

(58) Нищо в настоящия регламент не следва да се тълкува като засягащо продължителността на давностния срок в замолената държава, предвиден в националното право на тази държава.

(59) С цел да се осигури пълното действие на трансфера на наказателно производство, в съответното наказателно производство в замолената държава не следва да се отказва допускане на предадените от молещия орган доказателства единствено на основание, че доказателствата са били събрани в друга държава членка. При оценяването на такива доказателства компетентният съд в замолената държава следва да запази предоставената му свобода на преценка в съответствие с националното право, а заподозрените лица и обвиняемите следва да запазят правата си да оспорват допустимостта на такива доказателства в съответствие с правата си на защита съгласно Хартата. В съответствие с тези принципи и при зачитане на различните правни системи и традиции на държавите членки, както е предвидено в член 67, параграф 1 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС), нищо в настоящия регламент не може да се тълкува като забраняващо на съдилищата да прилагат основните принципи на националното право относно справедливостта на производството, които прилагат в националните си системи, включително в системите на общото право.

(60) Замолената държава следва да прилага националното си право, за да определи наказанието, приложимо за въпросното престъпление. В случаите, когато престъплението е извършено на територията на молещата държава, замолените органи следва да могат да вземат предвид при определянето на наказанието максималното наказание, предвидено в националното право на молещата държава, когато това е в полза на обвиняемия и в съответствие с националното право на замолената държава. Това следва да се взема предвид в случаите, когато трансферът на наказателно производство би довел до прилагането в замолената държава на наказание, по-високо от максималното наказание, предвидено в молещата държава за същото престъпление, с цел да се гарантира определена степен на правна сигурност и предвидимост на приложимото право за съответните заподозрени лица или обвиняеми. Максималното наказание, предвидено в националното право на молещата държава, следва винаги да се взема предвид, когато компетентността на замолената държава се основава изключително на настоящия регламент.

(61) Всяка държава членка следва да поема собствените си разходи за трансфери на наказателни производства, включително разходите, свързани с упражняването на процесуалните права, предоставени на заподозряното лице или обвиняемия във всяка от съответните държави членки, в съответствие с приложимото право на Съюза и национално право. Държавите членки не следва да могат да претендират помежду си за обезщетение за разходите, произтичащи от прилагането на настоящия регламент. Ако обаче молещата държава е направила големи или извънредни разходи, свързани с превода на документите от преписката по делото, които трябва да бъдат предадени на замолената държава, замоленият орган следва да вземе предвид предложение от молещия орган за споделяне на разходите. В такива случаи молещият орган и замоленият орган следва да се консултират помежду си, за да постигнат съгласие за споделяне на разходите. В идеалния случай такива консултации следва да се провеждат преди отправянето на искането за трансфер. Ако не може да се постигне съгласие преди приемането на решението за приемане на трансфера на наказателно производство, молещият орган следва да може да реши да оттегли искането в съответствие с настоящия регламент или да запази искането и да поеме частта от разходите, която се счита за изключително висока.

(62) Използването на стандартизиран формуляр за искане, преведен на всички официални езици на Съюза, би улеснило сътрудничеството и обмена на информация между молещия орган и замоления орган, което ще им позволи да вземат решение по искането за трансфер на наказателно производство по-бързо и ефективно. Използването на такъв формуляр за искане също така би намалило разходите за превод и би допринесло за по-високо качество на исканията.

(63) Формулярът за искането следва да включва само личните данни, необходими за улесняване на решението на замоления орган по искането за трансфер на наказателно производство. Формулярът за искането следва да съдържа посочване на категориите лични данни, като например дали съответното лице е заподозряно лице, обвиняем или жертва, както и специфичните полета за всяка от тези категории.

(64) За да се отговори ефективно на евентуалната необходимост от подобряване на формуляра за искане, който трябва да се използва при искане на трансфера на наказателно производство, или на други формуляри, по отношение на изменението на приложенията към настоящия регламент на Комисията следва да се делегира правомощието да приема актове в съответствие с член 290 от ДФЕС. От особена важност е по време на подготвителната си работа Комисията да проведе подходящи консултации, включително на експертно равнище, и тези консултации да бъдат проведени в съответствие с принципите, заложени в Междуинституционалното споразумение от 13 април 2016 г. за по-добро законотворчество ([29]). По-специално, с цел осигуряване на равно участие при подготовката на делегираните актове, Европейският парламент и Съветът получават всички документи едновременно с експертите от държавите членки,

([29]) ОВ L 123, 12.5.2016 г., стр. 1.

като техните експерти получават систематично достъп до заседанията на експертните групи на Комисията, занимаващи се с подготовката на делегираните актове.

(65) За да се гарантира бърз, пряк, оперативно съвместим, надежден и сигурен обмен на данни по случаи, комуникацията съгласно настоящия регламент между молещия орган и замоления орган и с участието на централните органи, когато държава членка е определила централен орган, както и с Евроюст, следва по правило да се осъществява чрез децентрализираната информационна система по смисъла на Регламент (ЕС) 2023/2844 на Европейския парламент и на Съвета ([30]). По-специално децентрализираната информационна система следва по правило да се използва за обмена на формуляра за искане, на всякакви други релевантни данни и документи и на всякаква друга комуникация между органите съгласно настоящия регламент. В случаите, когато се прилагат едно или повече от изключенията, предвидени в Регламент (ЕС) 2023/2844, по-специално когато използването на децентрализираната информационна система не е възможно или не е подходящо, следва да могат да се използват други средства за комуникация, както е предвидено в посочения регламент.

(66) Държавите членки следва да могат да използват софтуер, разработен от Комисията („образец на софтуерно приложение за свързване“), вместо национална информационна система. Образецът на софтуерно приложение за свързване следва да се основава на модулна конфигурация, което означава, че софтуерът се пакетира и доставя отделно от компонентите на системата e-CODEX, предвидена в регламент (ЕС) 2022/850 на Европейския парламент и на Съвета ([31]), които са необходими за свързването му с децентрализираната информационна система. Тази конфигурация следва да дава възможност на държавите членки да използват повторно или да подобряват съществуващата си национална инфраструктура за съдебна комуникация за целите на трансграничното използване.

(67) Комисията следва да отговаря за създаването, поддръжката и разработването на образеца на софтуерно приложение за свързване. Комисията следва да проектира, разработи и поддържа образеца на софтуерно приложение за свързване по начин, който позволява на администраторите да гарантират спазването на изискванията и принципите за защита на данните, установени в Регламент (ЕС) 2018/1725 на Европейския парламент и на Съвета ([32]) и Директива (ЕС) 2016/680 Европейския парламент и на Съвета ([33]), по-специално задълженията за защита на данните на етапа на проектирането и по подразбиране, както и за високо ниво на киберсигурност. Образецът на софтуерно приложение за свързване следва също така да включва подходящи технически мерки и да дава възможност за предприемане на организационните мерки, необходими за осигуряване на подходящо ниво на сигурност и оперативна съвместимост, като се има предвид, че могат да се обменят и специални категории данни. Комисията не обработва лични данни в контекста на създаването, поддръжката и разработването на образеца на софтуерно приложение за свързване.

(68) Образецът на софтуерно приложение за свързване, разработен от Комисията като поддържаща система, следва да събира по програмиран начин статистическите данни, необходими за целите на наблюдението, а тези данни следва да бъдат предавани на Комисията. Когато държавите членки изберат да използват национална информационна система вместо образеца на софтуерното приложение за свързване, разработен от Комисията, посочената система може да бъде оборудвана да събира по програмиран начин такива данни и в такъв случай тези данни следва да бъдат предавани на Комисията. Конекторът на e-CODEX може също така да бъде оборудван с функция, позволяваща извличане на съответните статистически данни.

(69) За да се гарантират еднакви условия за прилагането на настоящия регламент, на Комисията следва да бъдат предоставени изпълнителни правомощия с цел създаване на децентрализирана информационна система. Тези правомощия следва да бъдат упражнявани в съответствие с Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета ([34]).

([30]) Регламент (ЕС) 2023/2844 на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2023 г. относно цифровизацията на съдебното сътрудничество и на достъпа до правосъдие по трансгранични гражданскоправни, търговскоправни и наказателноправни въпроси и за изменение на определени актове в областта на съдебното сътрудничество (ОВ L, 2023/2844, 27.12.2023 г., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2844/oj).

([31]) Регламент (ЕС) 2022/850 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2022 г. относно компютризирана система за трансграничен електронен обмен на данни в областта на съдебното сътрудничество по гражданскоправни и наказателноправни въпроси (система e-CODEX) и за изменение на Регламент (ЕС) 2018/1726 (ОВ L 150, 1.6.2022 г., стр. 1).

([32]) Регламент (ЕС) 2018/1725 на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2018 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни от институциите, органите, службите и агенциите на Съюза и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Регламент (ЕО) № 45/2001 и Решение № 1247/2002/ЕО (ОВ L 295, 21.11.2018 г., стр. 39).

([33]) Директива (ЕС) 2016/680 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни от компетентните органи за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания и относно свободното движение на такива данни, и за отмяна на Рамково решение 2008/977/ПВР на Съвета (ОВ L 119, 4.5.2016 г., стр. 89).

([34]) Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. за установяване на общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на държавите членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията (ОВ L 55, 28.2.2011 г., стр. 13).

(70) Настоящият регламент следва да създаде правното основание за обмена на лични данни между държавите членки за целите на трансфера на наказателни производства в съответствие с член 8 и член 10, буква а) от Директива (ЕС) 2016/680. Всички други свързани с личните данни аспекти обаче, като например срокът на съхранение на личните данни, получени от молещия орган, обработването на лични данни от молещия орган и замоления орган, следва да се уреждат от националното право на държавите членки, прието съгласно Директива (ЕС) 2016/680. Молещият орган и замоленият орган следва да се считат за администратори на лични данни по отношение на обработването на лични данни съгласно горепосочената директива. Централните органи биха могли да предоставят административна подкрепа на молещия орган и замоления орган и, доколкото обработват лични данни от името на тези администратори, те следва да се считат за обработващи лични данни на съответния администратор. По отношение на обработването на лични данни от Евроюст Регламент (ЕС) 2018/1725 следва да се прилага в контекста на настоящия регламент, без да се засягат специалните правила за защита на данните, предвидени в Регламент (ЕС) 2018/1727. Нищо в настоящия регламент не следва да се тълкува като допълнително разширяване на правата на достъп към други информационни системи на Съюза съгласно правните актове на Съюза за създаване на тези системи.

(71) Тъй като целта на настоящия регламент, а именно трансферът на наказателни производства, не може да бъде постигната в достатъчна степен от държавите членки, а поради своя мащаб и ефект може да бъде постигната по-добре на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки, в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора за Европейския съюз (ДЕС). В съответствие с принципа на пропорционалност, установен в същия член, настоящият регламент не надхвърля необходимото за постигането на тази цел.

(72) В съответствие с член 3 от Протокол № 21 относно позицията на Обединеното кралство и Ирландия по отношение на пространството на свобода, сигурност и правосъдие, приложен към ДЕС и към ДФЕС, Ирландия, с писмо от 13 юли 2023 г., е нотифицирала желанието си да участва в приемането и прилагането на настоящия регламент.

(73) В съответствие с членове 1 и 2 от Протокол № 22 относно позицията на Дания, приложен към ДЕС и към ДФЕС, Дания не участва в приемането на настоящия регламент и не е обвързана от него, нито от неговото прилагане.

(74) В съответствие с член 42, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2018/1725 беше проведена консултация с Европейския надзорен орган по защита на данните, който представи становище на 22 май 2023 г. ([35]),

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

ГЛАВА 1

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Член 1

Предмет

1. С настоящия регламент се определят правила относно трансфера на наказателни производства между държавите членки, за да се гарантира доброто правораздаване и да се повиши неговата ефикасност в рамките на общото пространство на свобода, сигурност и правосъдие.

2. Настоящият регламент се прилага във всички случаи на трансфер на наказателни производства, провеждани в държавите членки.

3. Настоящият регламент не води до изменение на задължението за спазване на основните права и правни принципи, залегнали в член 6 от Договора за Европейския съюз (ДЕС).

Член 2

Определения

За целите на настоящия регламент се прилагат следните определения:

([35]) ОВ C 253, 18.7.2023 г., стр. 6.

1) „молеща държава“ означава държава членка, в която се провежда наказателно производство и в която се отправя искане за трансфер на това производство в друга държава членка или която е отправила или получила искане за консултации относно евентуален трансфер на наказателно производство;

2) „замолена държава“ означава държава членка, на която е предадено искане за трансфер на наказателно производство с цел поемане на наказателно производство или която е получила искане за консултации или е започнала консултации относно евентуален трансфер на наказателно производство;

3) „молещ орган“ означава:

а) съдия, съд, съдия-следовател или прокурор в молещата държава, компетентен по разглежданото дело; или

б) всеки друг компетентен орган, определен за такъв от молещата държава, който по разглежданото дело действа в качеството си на разследващ орган в наказателното производство и е компетентен да поиска трансфера на наказателно производство в съответствие с националното право. Освен това, преди искането за трансфер на наказателно производство да бъде предадено на замоления орган, то се валидира от съдия, съд, съдия-следовател или прокурор в молещата държава след проверка на съответствието му с условията за отправяне на такова искане съгласно настоящия регламент. Когато искането за трансфер на наказателно производство е валидирано от съдия, съд, съдия-следовател или прокурор в молещата държава, този орган може също да се счита за молещ орган за целите на предаването на искането;

4) „замолен орган“ означава съдия, съд, съдия-следовател или прокурор, компетентен да взема решение за приемане или отказ на трансфера на наказателно производство в съответствие с член 11, параграф 1 и да предприема, когато правната система на замолената държавна позволява това, последващи мерки в съответствие с настоящия регламент или всяка мярка, предвидена в неговото национално право.

Без да се засяга изискването решението за приемане или отказ на трансфер на наказателно производство в съответствие с член 11, параграф 1 да се взема изключително от съдия, съд, съдия-следовател или прокурор, въз основа на неговата оценка на основанията за отказ по член 12, замолената държава може, поради структурата на вътрешната си правна система, произтичаща от правна традиция на общото право, когато националната ѝ правна система не позволява на нейните съдилища или прокурори да предприемат мерки, различни от решението за приемане или отказ на трансфера на наказателно производство в съответствие с член 11, параграф 1, да предвиди, че друг орган, компетентен да предприема мерки в рамките на наказателно производство съгласно националното му право, предприема мерки единствено с цел улесняване на вземането на такива съдебни решения. Този друг компетентен орган може също да предприема последващи мерки за целите на настоящия регламент;

5) „децентрализирана информационна система“ означава информационна система, както е определена в член 2, точка 3 от Регламент (ЕС) 2023/2844;

6) „жертва“ означава жертва, както е определена в член 2, параграф 1, буква а) от Директива 2012/29/ЕС, или юридическо лице, както е определено в националното право, което е претърпяло вреда или икономическа загуба като пряк резултат от престъпление — предмет на наказателно производство, за което се прилага настоящият регламент.

Член 3

Компетентност

1. Доколкото компетентността вече не е предвидена от националното право на замолената държава, за целите на настоящия регламент замолената държава е компетентна по отношение на всяко престъпление, за което се прилага националното право на молещата държава, в случаите, когато:

а) замолената държава отказва да предаде заподозряно лице или обвиняем, който се намира в замолената държава и е неин гражданин или пребивава в нея, на основание член 4, точка 7, буква б) от Рамково решение 2002/584/ПВР;

б) замолената държава отказва да предаде заподозряно лице или обвиняем, за когото е издадена европейска заповед за арест и който се намира в замолената държава и е неин гражданин или пребивава в нея, ако установи, че, в изключителни случаи, съществуват сериозни основания да се счита, въз основа на конкретни и обективни доказателства, че при конкретните обстоятелства по случая предаването би довело до явно нарушение на съответно основно право, залегнало в член 6 от ДЕС и Хартата на основните права на Европейския съюз („Хартата“);

в) повечето от последиците на престъплението или значителна част от вредите, които са част от елементите на състава на престъплението, са настъпили на територията на замолената държава;

г) в замолената държава има висящо наказателно производство срещу заподозряното лице или обвиняемия във връзка с други факти и заподозряното лице или обвиняемият е гражданин на замолената държава или пребивава в нея; или

д) в замолената държава има висящо наказателно производство по отношение на същите, отчасти същите или свързани факти срещу други лица и заподозряното лице или обвиняемият в наказателното производство, което ще се прехвърля, е гражданин на замолената държава или пребивава в нея.

2. Когато компетентността е установена от замолената държава изключително въз основа на параграф 1, тази компетентност се упражнява само въз основа на искане за трансфер на наказателно производство съгласно настоящия регламент.

Член 4

Отказ от компетентност, спиране или прекратяване на наказателното производство от страна на молещата държава

Всяка държава членка, която съгласно националното си право е компетентна да извърши наказателно преследване на престъпление, може, за целите на прилагането на настоящия регламент, да се откаже от компетентност, да спре или да прекрати наказателно производство, за да се даде възможност за трансфера на наказателното производство във връзка с това престъпление към замолената държава.

ГЛАВА 2

ТРАНСФЕР НА НАКАЗАТЕЛНИ ПРОИЗВОДСТВА

Член 5

Критерии за искане на трансфера на наказателно производство

1. Искането за трансфер на наказателно производство може да бъде отправено само когато молещият орган счита, че целта за ефикасно и добро правораздаване, включително за пропорционалност, би била по-добре постигната чрез провеждане на съответното наказателно производство в друга държава членка.

2. Когато преценява дали да поиска трансфера на наказателно производство, молещият орган взема предвид по-специално следните критерии:

а) престъплението е извършено изцяло или отчасти на територията на замолената държава или повечето от последиците на престъплението или значителна част от вредите, които са част от елементите на състава на престъплението, са настъпили на територията на замолената държава;

б) едно или няколко от заподозрените лица или обвиняемите са граждани на замолената държава или пребивават в нея;

в) едно или няколко от заподозрените лица или обвиняемите се намират в замолената държава и тази държава отказва да предаде тези лица на молещата държава на основание:

i) член 4, точка 2 от Рамково решение 2002/584/ПВР;

ii) член 4, точка 3 от Рамково решение 2002/584/ПВР, когато такъв отказ не се основава на окончателно съдебно решение, постановено по отношение на това лице за същото престъпление, което възпрепятства по-нататъшно наказателно производство; или

iii) член 4, точка 7 от Рамково решение 2002/584/ПВР;

г) едно или няколко от заподозрените лица или обвиняемите, за които е издадена европейска заповед за арест, се намират в замолената държава и тази държава отказва да предаде тези лица, ако установи, че в изключителни случаи съществуват сериозни основания да се счита, въз основа на конкретни и обективни доказателства, че при конкретните обстоятелства по случая предаването би довело до явно нарушаване на съответно основно право, залегнало в член 6 от ДЕС и Хартата;

д) повечето от доказателствата, свързани с разследването, се намират в замолената държава или повечето от съответните свидетели пребивават в замолената държава;

е) в замолената държава има висящо наказателно производство във връзка със същите, отчасти същите или други факти срещу заподозряното лице или обвиняемия;

ж) в замолената държава има висящо наказателно производство във връзка със същите, отчасти същите или свързани факти срещу други лица;

з) едно или няколко от заподозрените лица или обвиняемите изтърпяват или предстои да изтърпят наказание лишаване от свобода в замолената държава;

и) изпълнението на наказанието в замолената държава е вероятно да подобри перспективите за социална реинтеграция на осъдения или има други причини да се смята, че би било по-подходящо наказанието да бъде изпълнено в замолената държава;

й) една или няколко от жертвите са граждани на замолената държава или пребивават в нея;

к) компетентните органи на държавите членки са постигнали консенсус съгласно Рамково решение 2009/948/ПВР или по друг начин относно съсредоточаването на наказателните производства в една държава членка.

За целите на първа алинея, буква й) молещият орган надлежно взема предвид положението на децата жертви и други уязвими лица.

3. Заподозряно лице, обвиняем или жертва могат, в съответствие с процедурите по националното право, да предложат на компетентните органи на молещата държава или на замолената държава наказателното производство да бъдат прехвърлени в съответствие с настоящия регламент. Такива предложения се разглеждат и се протоколират в съответствие с процедурата за протоколиране по националното право на съответната държава членка. Ако предложението е отправено до компетентния орган на замолената държава, замоленият орган може да се консултира с молещия орган. Предложенията, отправени съгласно настоящия параграф, не създават задължение за молещата държава да поиска трансфера или да прехвърли наказателното производство на замолената държава, нито за молещия орган и замоления орган да се консултират помежду си.

Член 6

Права на заподозряното лице или обвиняемия

1. Преди да бъде отправено искане за трансфер на наказателно производство, молещият орган, в съответствие с приложимото национално право, надлежно отчита законните интереси на заподозряното лице или обвиняемия, включително аспектите, свързани с възстановителното правосъдие.

2. Правата, предвидени в параграфи 3, 4 и 6 от настоящия член и в членове 15 и 17, се прилагат за заподозрени лица или обвиняеми по наказателни производства от момента, в който те са уведомени от компетентните органи на държава членка, чрез официално уведомление или по друг начин, че са заподозрени или обвинени в извършването на престъпление, и независимо дали са задържани.

3. Преди да отправи искане за трансфер на наказателно производство, молещият орган:

а) информира заподозряното лице или обвиняемия, в съответствие с приложимото национално право и на език, който заподозряното лице или обвиняемият разбира, за намерението си да отправи искане за трансфер на наказателното производство; и

б) предоставя на заподозряното лице или обвиняемия възможност да даде становище относно такъв трансфер, включително по аспектите, свързани с възстановителното правосъдие.

Задълженията по първата алинея от настоящия параграф не се прилагат за молещия орган, когато:

а) изпълнението на тези задължения би накърнило поверителността на разследването или би навредило по друг начин на разследването;

б) местонахождението на заподозряното лице или обвиняемия не може да бъде установено или е невъзможно да се осъществи връзка с него въпреки положените разумни усилия от страна на молещия орган; или

в) искането за трансфер на наказателно производство е в отговор на предложение на заподозряното лице или обвиняемия съгласно член 5, параграф 3.

4. Когато заподозряното лице или обвиняемият реши да даде становище, както е посочено в параграф 3, първа алинея, буква б), заподозряното лице или обвиняемият дава това становище не по-късно от десет дни, след като е бил информиран за намерението за отправяне на искане за трансфер и му е била дадена възможност да даде становище съгласно параграф 3. Това становище се протоколира и се взема предвид от молещия орган, когато решава дали да поиска трансфера на наказателното производство. Такова протоколиране се извършва в съответствие с процедурата за протоколиране по националното право на молещата държава.

5. В случаите, когато заподозряното лице или обвиняемият се намира в замолената държава, молещият орган може, за целите на параграф 3, да предаде на замоления орган попълнената версия на формуляра, установен в приложение II. В такива случаи задълженията по параграфи 3 и 4 се прилагат *mutatis mutandis* за замоления орган, който съответно информира молещия орган. Ако заподозряното лице или обвиняемият даде становище, замоленият орган го предава на молещия орган.

6. Когато молещият орган отправи искане за трансфер на наказателно производство и заподозряното лице или обвиняемият е бил информиран в съответствие с параграф 3, той своевременно информира заподозряното лице или обвиняемия на език, който заподозряното лице или обвиняемият разбира, че е било отправено искане.

7. Когато заподозряното лице или обвиняемият се намира в замолената държава, молещият орган може, за целите на параграф 6, да предаде на замоления орган попълнената версия на формуляра, установен в приложение III. В такива случаи задълженията по параграф 6 се прилагат *mutatis mutandis* за замоления орган, който съответно информира молещия орган.

Член 7

Права на жертвата

1. Преди да бъде отправено искане за трансфер на наказателно производство, молещият орган, в съответствие с приложимото национално право, надлежно отчита законните интереси на жертвата, включително аспектите, свързани с възстановителното правосъдие.

2. Когато жертвата е физическо лице, което пребивава в молещата държава и получава информацията за наказателното производство в съответствие с член 6, параграф 1 от Директива 2012/29/ЕС, така както е транспонирана в националното право, или е юридическо лице, което е установено в молещата държава и получава такава информация в съответствие с националното право, преди да отправи искане за трансфер на наказателно производство, молещият орган:

а) информира жертвата, в съответствие с приложимото национално право и на език, който жертвата разбира, за намерението си да отправи искане за трансфер на наказателното производство; и

б) предоставя на жертвата възможност да даде становище относно такъв трансфер, включително по аспектите, свързани с възстановителното правосъдие.

Задълженията по първата алинея от настоящия параграф не се прилагат за молещия орган, когато:

а) изпълнението на тези задължения би накърнило поверителността на разследването или би навредило по друг начин на разследването; или

б) искането за трансфер на наказателно производство е в отговор на предложение на жертвата съгласно член 5, параграф 3.

3. Когато жертвата реши да даде становище, както е посочено в параграф 2, първа алинея, буква б), жертвата дава това становище не по-късно от десет дни, след като е била информирана за намерението за отправяне на искане за трансфер и ѝ е била дадена възможност да даде становище съгласно параграф 2. Това становище се протоколира и се взема предвид от молещия орган, когато решава дали да поиска трансфера на наказателното производство. Такова протоколиране се извършва в съответствие с процедурата за протоколиране по националното право на молещата държава.

4. Когато молещият орган отправи искане за трансфер на наказателно производство и жертвата е била информирана в съответствие с параграф 2, той своевременно информира жертвата на език, който жертвата разбира, че е било отправено искане.

Член 8

Процедура за отправяне на искане за трансфер на наказателно производство

1. Искането за трансфер на наказателно производство се изготвя от молещия орган чрез използване на формуляра за искане, изложен в приложение I. Молещият орган подписва формуляра за искане и заверява неговото съдържание като вярно и точно.

2. Искането за трансферна наказателно производство се обосновава надлежно и съдържа по-специално следната информация:

а) информация за молещия орган;

б) описание на престъплението, което е предмет на наказателното производство, и на приложимите разпоредби на наказателното право на молещата държава;

в) причините, поради които трансферът на наказателното производство е необходим и целесъобразен, и по-специално кои от критериите по член 5, параграф 2 са приложими;

г) необходимата информация, налична за заподозряното лице или обвиняемия и жертвата;

д) оценка на въздействието на трансфера на наказателното производство върху правата на заподозряното лице или обвиняемия и жертвата, въз основа на информацията, с която разполага молещият орган, включително, когато е приложимо, становището на съответните лица, получено в съответствие с член 6, параграфи 3 и 4 или член 7, параграфи 2 и 3, или предложенията, направени съгласно член 5, параграф 3;

е) информация за процесуални действия или мерки, имащи отношение към наказателното производство, които са били предприети в молещата държава, включително всички текущи временни принудителни мерки и срока за прилагане на такива мерки;

ж) всички приложими специфични условия за обработването на лични данни съгласно член 9, параграф 3 от Директива (ЕС) 2016/680.

3. Когато заподозряното лице или обвиняемият е дал становище съгласно член 6, параграфи 3 и 4, или когато жертвата е дала становище съгласно член 7, параграфи 2 и 3, това становище се изпраща на замоления орган заедно с искането за трансфер на наказателното производство. Ако становището на заподозряното лице, обвиняемия или жертвата е било изразено устно, молещият орган гарантира, че замоленият орган може да получи писмения запис на това становище.

4. Когато е необходимо, искането за трансфер на наказателно производство се придружава от допълнителни относими данни и документи.

5. Попълненият формуляр за искане, посочен в параграф 1, както и основните части от всяка друга писмена информация, придружаваща искането за трансфер на наказателно производство, се превеждат на официалния език на замолената държава или на всеки друг език, приет от замолената държава в съответствие с член 32, параграф 1, буква г).

6. Молещият орган предава искането за трансфер на наказателно производство пряко на замоления орган или, когато е приложимо, с участието на централния орган, посочен в член 20. Молещият орган и замоленият орган извършват всяка друга официална комуникация пряко или, когато е приложимо, с участието на централния орган, посочен в член 20.

7. Когато замоленият орган не е известен на молещия орган, молещият орган прави всички необходими запитвания, включително чрез звената за контакт на Европейската съдебна мрежа, както е предвидено в Решение 2008/976/ПВР на Съвета33 ([36]), за да определи кой орган е компетентен в замолената държава да вземе решение съгласно член 11, параграф 1.

8. Своевременно и при всички случаи в срок от 7 дни от получаването на формуляра за искане, посочен в параграф 1 от настоящия член, замоленият орган изпраща на молещия орган потвърждение за получаването. Това задължение се прилага както за централния орган, посочен в член 20, когато е приложимо, така и за замоления орган, който получава искането за трансфер на наказателно производство от централния орган.

9. Когато органът в замолената държава, който е получил искането за трансфер на наказателно производство, не е компетентен да вземе решение по член 11, параграф 1, той своевременно предава искането на компетентния замолен орган в същата държава членка и информира съответно молещия орган.

Член 9

Информация, която се предоставя от молещия орган след предаването на искането

1. Молещият орган своевременно информира замоления орган за всички процесуални действия или мерки, имащи отношение към наказателното производство, които са били предприети в молещата държава след предаването на искането за трансфер на наказателно производство, и предоставя всички съответни документи.

([36]) Решение 2008/976/ПВР на Съвета от 16 декември 2008 година относно Европейската съдебна мрежа (ОВ L 348, 24.12.2008 г., стр. 130).

2. Информацията, посочена в параграф 1, и основните части от съответните документи, предвидени в съответствие с този параграф, се превеждат от молещия орган на официален език на замолената държава или на всеки друг език, приет от замолената държава в съответствие с член 32, параграф 1, буква г).

Член 10

Оттегляне на искането

1. Молещият орган може да оттегли искането за трансфер на наказателно производство по всяко време, преди да получи решението на замоления орган да приеме или да откаже трансфера на наказателно производство в съответствие с член 11, параграф 1. В такива случаи молещият орган незабавно информира замоления орган за това.

2. Молещият орган информира заподозряното лице или обвиняемия, който е бил информиран в съответствие с член 6, параграф 3, и жертвата, която е била информирана в съответствие с член 7, параграф 2, за оттеглянето на искането за трансфер на наказателното производство и го прави на език, който те разбират.

3. Когато заподозряното лице или обвиняемият се намира в замолената държава, молещият орган може, за целите на предоставянето на информацията, посочена в параграф 2, да предаде на замоления орган попълнената версия на формуляра, установен в приложение VI. В такива случаи замоленият орган предоставя тази информация на заподозряното лице или обвиняемия и информира молещия орган за това.

4. Когато молещият орган е информирал замоления орган в съответствие с параграф 1 за оттеглянето на искането за трансфер на наказателно производство, провеждането на наказателното производство остава при молещия орган.

Член 11

Решение на замоления орган

1. Замоленият орган взема решение дали да приеме или да откаже трансфера на наказателно производство изцяло или отчасти и решава в съответствие с националното си право какви мерки да бъдат предприети. Решението за приемане на трансфера на наказателното производство трябва да бъде надлежно мотивирано.

2. Замоленият орган съобщава на молещия орган решението по параграф 1 от настоящия член в съответствие със сроковете по член 13.

3. Ако замоленият орган счита, че предоставената от молещия орган информация е недостатъчна, за да може да реши дали да приеме, или да откаже трансфера на наказателно производство, той може да поиска такава допълнителна информация, каквато счита за необходима. Ако е налична, молещият орган своевременно предоставя исканата допълнителна информация заедно с превода ѝ на официален език на замолената държава или на всеки друг език, приет от замолената държава в съответствие с член 32, параграф 1, буква г).

4. Ако замоленият орган реши да откаже трансфера на наказателното производство в съответствие с член 12, той информира молещия орган за причините за такъв отказ.

5. Когато молещият орган е получил мотивираното решение за приемане на трансфера на наказателното производство съгласно параграф 1 от настоящия член, молещият орган своевременно препраща на замоления орган оригинала или заверено копие от преписката по делото или съответните части от него заедно с техния превод на официален език на замолената държава или на всеки друг език, приет от замолената държава в съответствие с член 32, параграф 1, буква г).

6. Ако наказателното производство бъде прекратено в съответствие с член 21, молещият орган предава своевременно на замоления орган всички останали относими части от преписката по делото, в оригинал или заверено копие, включително съответните физически доказателства. В случай че на замоления орган вече е предоставено заверено копие от преписката по делото, молещият орган, по искане на замоления орган, предава оригиналните документи от преписката по делото. Молещата държава може да изиска оригиналните документи от преписката по делото или физическите доказателства да ѝ бъдат върнати, след като тези документи или тези доказателства повече не са необходими в замолената държава или в края на производството в замолената държава. Когато молещата държава, посочи, ако това бъде поискано от замолената държава, че не възнамерява да си възвърне оригиналните документи от преписката по делото или физическите доказателства, когато те повече не са необходими или в края на производството, замолената държава може да реши, в съответствие с националното си право, какво да прави с останалите доказателства, включително дали да ги запази, или да ги унищожи.

7. За целите на параграфи 5 и 6 молещият орган и замоленият орган могат да се консултират помежду си, за да определят съответните части от преписката по делото, които да бъдат изпратени и преведени.

Член 12

Основания за отказ

1. Замоленият орган отказва изцяло или отчасти трансфера на наказателно производство, когато съгласно националното право на замолената държава не може да бъде образувано или продължено наказателно производство във връзка с фактите, на които се основава искането за трансфер на наказателното производство, ако се прилагат едно или повече от следните основания:

а) деянието, във връзка с което е отправено искането, не представлява престъпление съгласно националното право на замолената държава;

б) поемането на наказателното производство би било в противоречие с принципа *ne bis in idem*;

в) заподозряното лице или обвиняемият не може да бъде подведен под наказателна отговорност за престъплението поради възрастта на това заподозряно лице или обвиняем;

г) наказателното преследване е погасено по давност в съответствие с националното право на замолената държава;

д) не са изпълнени условията за наказателно преследване на престъплението в замолената държава;

е) престъплението е предмет на амнистия в съответствие с националното право на замолената държава;

ж) замолената държава няма компетентност по отношение на престъплението в съответствие с националното право, нито има компетентност въз основа на член 3.

2. Замоленият орган може да откаже изцяло или отчасти трансфера на наказателно производство, ако се прилагат едно или повече от следните основания:

а) привилегия или имунитет съгласно националното право на замолената държава прави невъзможно предприемането на действия;

б) замоленият орган счита, че трансферът на наказателното производство не е в интерес на ефикасното и добро правораздаване;

в) престъплението не е извършено изцяло или отчасти на територията на замолената държава, повечето от последиците или значителна част от вредите, които са част от елементите на състава на престъплението, не са настъпили на територията на тази държава и заподозряното лице или обвиняемият не е гражданин на тази държава или не пребивава в нея;

г) формулярът за искане, посочен в член 8, параграф 1, е непълен или явно неточен и не е бил допълнен или поправен след консултацията, посочена в параграф 3 от настоящия член;

д) деянието, във връзка с което е отправено искането, не е престъпление на мястото, където е извършено, и замолената държава няма първична компетентност съгласно националното си право за наказателно преследване на престъплението.

3. Когато се прилага някое от основанията, посочени в параграфи 1 и 2, преди да вземе решение за отказ на трансфера на наказателно производство, изцяло или отчасти, замоленият орган, когато е подходящо, се консултира с молещия орган и, когато е необходимо, отправя искане към молещия орган своевременно да предостави всяка необходима информация.

4. Когато се прилага основанието, посочено в параграф 2, буква а), и когато правомощието за отнемане на привилегия или имунитет принадлежи на орган на замолената държава, замоленият орган отправя искане към този орган своевременно да упражни това правомощие. Когато правомощието за отнемане на привилегия или имунитет принадлежи на орган на друга държава или международна организация, молещият орган отправя искане към този орган или международна организация да упражни това правомощие.

Член 13

Срокове

1. Замоленият орган съобщава на молещия орган решението си да приеме или да откаже трансфера на наказателно производство своевременно и във всеки случай не по-късно от 60 дни след получаване на искането за трансфер на наказателното производство от компетентния замолен орган.

2. Ако в конкретен случай замоленият орган не може да спази срока по параграф 1, той своевременно информира молещия орган за това, като посочва причините за забавянето. В такива случаи посоченият в параграф 1 срок може да бъде удължен с най-много 30 дни.

3. Когато националното право на замолената държава предвижда привилегия или имунитет, срокът по параграф 1 започва да тече, считано от деня, в който замоленият орган е бил информиран за това, че привилегията или имунитетът са били снети.

Член 14

Консултации между молещия орган и замоления орган

1. Когато е необходимо и без да се засягат член 11, параграфи 3, 5, 6 и 7, член 13, параграф 3 и член 19, параграф 2, молещият орган и замоленият орган своевременно се консултират помежду си, за да се гарантира ефикасното прилагане на настоящия регламент.

2. Консултации между молещия орган и замоления орган могат да се провеждат и преди да бъде отправено искането за трансфер на наказателно производство, по-специално с цел да се определи дали трансферът би бил в интерес на ефикасното и добро правораздаване, включително дали е пропорционална мярка. За да предложи трансфер на наказателно производство от молещата държава, замоленият орган може също така да се консултира с молещия орган за това дали би било възможно отправянето на искане за трансфер на наказателно производство.

3. Когато молещият орган се консултира със замоления орган, преди да отправи искане за трансфера на наказателно производство, той предоставя информация относно наказателното производство на замоления орган, освен ако това би накърнило поверителността на разследването или по друг начин би навредило на разследването.

4. Когато органите получават искания за консултации съгласно настоящия член, те им отговарят своевременно.

Член 15

Информация, която се предоставя на заподозряното лице и обвиняеми за решението за приемане или отказ на трансфера

1. Когато замоленият орган е взел решение в съответствие с член 11, параграф 1 да приеме трансфера на наказателно производство, замоленият орган своевременно, на разбираем за заподозряното лице или обвиняемия език:

а) информира заподозряното лице или обвиняемия за решението за приемане на трансфера на наказателното производство

б) предоставя на заподозряното лице или обвиняемия копие от мотивираното решение за приемане на трансфера на наказателното производство; и

в) информира заподозряното лице или обвиняемия за правото на ефективни правни средства за защита в замолената държава, включително за сроковете за упражняване на тези правни средства за защита.

Когато е целесъобразно, замоленият орган може да потърси съдействието на молещия орган, за да изпълни задачите, посочени в настоящия параграф.

2. В случаите, когато заподозряното лице или обвиняемият се намира в молещата държава, замоленият орган може, за целите на параграф 1, да предаде на молещия орган попълнената версия на формуляра, установен в приложение IV. В такива случаи задълженията съгласно параграф 1 се прилагат mutatis mutandis за молещия орган, който информира съответно замоления орган.

3. Когато замоленият орган е взел решение в съответствие с член 11, параграф 1 да откаже трансфера на наказателно производство, молещият орган информира своевременно заподозряното лице или обвиняемия на разбираем за него език за решението за отказ на трансфера

Когато е целесъобразно, молещият орган може да потърси съдействието на замоления орган, за да изпълни задачите, посочени в настоящия параграф.

4. В случаите, когато заподозряното лице или обвиняемият се намира в замолената държава, молещият орган може, за целите на параграф 3, да предаде на замоления орган попълнената версия на формуляра, установен в приложение IV. В такива случаи задължението съгласно параграф 3 се прилага mutatis mutandis за замоления орган, който информира съответно молещия орган.

5. Задълженията по параграф 1 не се прилагат за замоления орган, а задълженията по параграф 3 не се прилагат за молещия орган, когато:

а) изпълнението на тези задължения би накърнило поверителността на разследването или по друг начин би навредило на разследването; или

б) местонахождението на заподозряното лице или обвиняемия не може да бъде установено или е невъзможно да се осъществи връзка с него въпреки положените разумни усилия от страна на молещия орган или замоления орган, съответно.

Член 16

Информация, която се предоставя на жертвата за решението за приемане или отказ на трансфера

1. Когато замоленият орган е взел решение в съответствие с член 11, параграф 1 от настоящия регламент да приеме трансфера на наказателно производство и жертвата е физическо лице, което пребивава в молещата държава и което получава информацията за наказателното производство в съответствие с член 6, параграф 1 от Директива 2012/29/ЕС, така както е транспонирана в националното право, или е юридическо лице, установено в молещата държава и което получава такава информация в съответствие с националното право, замоленият орган своевременно информира жертвата, на разбираем за нея език за:

а) решението за приемане на трансфера от страна на замоления орган,

б) правото на жертвата на ефективни правни средства за защита в замолената държава, включително за сроковете за упражняване на тези правни средства за защита.

Когато е целесъобразно, замоленият орган може да потърси съдействието на молещия орган, за да изпълни задачите, посочени в настоящия параграф.

2. В случаите, когато жертвата се намира в молещата държава, замоленият орган може, за целите на параграф 1, да предаде на молещия орган попълнената версия на формуляра, установен в приложение V. В такива случаи задълженията съгласно параграф 1 се прилагат mutatis mutandis за молещия орган, който информира съответно замоления орган.

3. Когато замоленият орган е взел решение в съответствие с член 11, параграф 1 от настоящия регламент да откаже трансфера на наказателно производство и жертвата е физическо лице, което пребивава в молещата държава и което получава информацията за наказателното производство в съответствие с член 6, параграф 1 от Директива 2012/29/ЕС, така както е транспонирана в националното право, или е юридическо лице, установено в молещата държава и което получава такава информация в съответствие с националното право, молещият орган информира жертвата на разбираем за нея език за решението за отказ на трансфера.

4. Задълженията по параграф 1 не се прилагат за замоления орган, а задълженията по параграф 3 не се прилагат за молещия орган, когато:

а) изпълнението на тези задължения би накърнило поверителността на разследването или по друг начин би навредило на разследването; или

б) местонахождението на жертвата не може да бъде установено или е невъзможно да се осъществи връзка с нея въпреки положените разумни усилия от страна на замоления орган или молещия орган, съответно.

Член 17

Право на ефективни правни средства за защита

1. Заподозрените лица, обвиняемите и жертвите имат право на ефективни правни средства за защита в замолената държава срещу решение за приемане на трансфера на наказателното производство. Това право се упражнява пред съд или правораздавателен орган в замолената държава в съответствие с нейното национално право.

2. Ако срещу решение за приемане на трансфера на наказателното производство се търси упражняване на правни средства за защита, решението се разглежда в съответствие с националното право въз основа на критериите, предвидени в член 12, параграфи 1 и 2. Доколкото е упражнено право на преценка, контролът се ограничава до преценка дали замоленият орган явно е превишил пределите на правото си на преценка.

Срокът за упражняване на ефективните правни средства за защита е не по-дълъг от 15 дни от датата на получаване на мотивираното решение за приемане на трансфера на наказателното производство.

Когато искането за трансфер на наказателно производство е отправено след приключването на наказателното разследване и на заподозряното лице или обвиняемия е повдигнато обвинение или му е връчен обвинителен акт, позоваването на правни средства за защита срещу решение за приемане на трансфера на наказателното производство има суспензивно действие. Това суспензивно действие не засяга възможността замолената държава да запази в сила временните мерки, необходими за

предотвратяване на укриването на заподозряното лице или обвиняемия, или за запазване на доказателства, средства на престъплението или облаги от престъпна дейност.

Окончателното решение относно правните средства за защита се взема своевременно и когато е възможно — в срок от 60 дни.

Замоленият орган информира молещия орган за окончателния резултат от упражнените правни средства за защита. Когато окончателния резултат от упражнените правни средства за защита е отмяната на решението за приемане на трансфера на наказателното производство, наказателното производство се връща на молещия орган.

Настоящият параграф не засяга други правни средства за защита, които са на разположение в съответствие с националното право.

3. Замолената държава гарантира, че заподозрените лица, обвиняемите и жертвите имат право на достъп до всички документи, свързани с трансфера на наказателното производство, въз основа на които е взето решението за приемане на трансфера на наказателното производство съгласно настоящия регламент, и които са необходими за ефективното упражняване на правото им на правни средства за защита. Правото на достъп до такива документи се упражнява в съответствие с процедурите, предвидени в националното право на замолената държава. Този достъп може да бъде ограничен, при условията, предвидени в националното право, когато това би накърнило поверителността на разследването или по друг начин би навредило на разследването или на безопасността на лицата.

Член 18

Сътрудничество с Евроюст и Европейската съдебна мрежа

Молещият орган и замоленият орган могат на всеки етап от процедурата за трансфер на наказателни производства да поискат съдействие от Евроюст или от Европейската съдебна мрежа съгласно съответните им правомощия. По-специално Евроюст може, когато е целесъобразно, да улесни консултациите, посочени в член 11, параграфи 3, 5, 6 и 7, член 12, параграф 3, член 14, член 19, параграф 2 и член 21, параграф 3.

Член 19

Разходи по трансфера на наказателно производство

1. Всяка държава членка поема собствените си разходи по трансферите на наказателни производства, произтичащи от прилагането на настоящия регламент.

2. Когато преводът на преписката по делото и на други относими документи съгласно член 11, параграфи 3, 5, 6 и 7 би довел до високи или извънредни разходи, молещият орган може да представи на замоления орган предложение за поделяне на разходите. Подобно предложение се придружава от подробен отчет на разходите, понесени от молещия орган. След изпращането на предложението молещият орган и замоленият орган се консултират помежду си.

Член 20

Определяне на централни органи

Всяка държава членка може да определи един или повече централни органи, които да отговарят за административното предаване и получаване на искания за трансфера на наказателни производства, както и за друга официална кореспонденция, свързана с такива искания.

ГЛАВА 3

ПОСЛЕДИЦИ ОТ ТРАНСФЕРА НА НАКАЗАТЕЛНИ ПРОИЗВОДСТВА

Член 21

Последици в молещата държава

1. При получаване на мотивираното решение за приемане на трансфера на наказателно производство в съответствие с член 11, параграф 1 или на окончателното решение по правните средства за защита съгласно член 17, наказателното производство се спира или прекратява в молещата държава в съответствие с националното право, освен ако резултатът от правните средства за защита е, че делото се връща на молещата държава, или ако молещият орган вече е спрял или прекратил това наказателно производство съгласно член 4.

2. Независимо от параграф 1, наказателното производство в молещата държава може да остане в ход, за да се даде възможност на молещия орган:

а) да предприеме необходимите спешни процесуално-следствени или други процесуални мерки, включително мерки за предотвратяване на укриването на заподозряното лице или обвиняемия, или актове за обезпечаване;

б) да продължи прилагането на предприетите по-рано процесуално-следствени или други процесуални мерки, включително мерките за предотвратяване на укриването на заподозряното лице или обвиняемия, които са необходими, за да изпълни решение въз основа на Рамково решение 2002/584/ПВР, друг инструмент за взаимно признаване или искане за правна взаимопомощ.

3. След решение на замоления орган да приеме трансфера на наказателно производство, молещият орган и замоленият орган си сътрудничат във възможно най-голяма степен и в съответствие с националното си право, по-специално когато националното право на замолената държава изисква спазване на определени формалности и процедури, по-специално по отношение на допустимостта на доказателствата. Молещият орган и замоленият орган си сътрудничат и по отношение на временните мерки, предприети преди трансфера и съгласно параграф 2.

4. Когато е приключило изпълнението на мерките, предприети съгласно параграф 2, или когато замоленият орган е предприел необходимите процесуално-следствени или други процесуални мерки и мерките, предприети от молещия орган съгласно параграф 2, вече не са необходими, наказателното производство в молещата държава се спира или прекратява.

5. Молещият орган може да продължи или да възобнови наказателно производство, ако замоленият орган го информира за решението си да прекрати наказателното производство, свързано с фактите, на които се основава наказателното производство, за което е приет трансфера, освен ако съгласно националното право на замолената държава това решение окончателно възпрепятства по-нататъшно наказателно преследване и е било постановено след разглеждане на делото по същество, и следователно не допуска по-нататъшно наказателно производство за същите деяния в замолената държава.

6. Параграф 5 не засяга правото на жертвите да започнат или да поискат възобновяването на наказателно производство срещу заподозряното лице или обвиняемия в молещата държава, когато това е предвидено в националното право на тази държава, освен ако решението на замоления орган да прекрати наказателното производство съгласно националното право на замолената държава окончателно възпрепятства по-нататъшното наказателно преследване и е било постановено след разглеждане на делото по същество, и следователно не допуска по-нататъшно наказателно производство за същите деяния в замолената държава.

Член 22

Последици в замолената държава

1. Прехвърленото наказателно производство се урежда от националното право на замолената държава.

2. При условие че не противоречи на основните принципи на правото на замолената държава, всяко действие, извършено за целите на наказателното производство или на предварителните проверки, извършени от компетентните органи в молещата държава, има същата валидност в замолената държава, както ако е било валидно извършено от компетентни органи в замолената държава.

Без да се засяга член 12, параграф 1, буква г), всяко действие, валидно извършено в молещата държава, което прекъсва или спира давностния срок, има същото действие на прекъсване или спиране на давностния срок в замолената държава, при условие че това действие би имало такова действие съгласно националното ѝ право.

3. Държавите членки могат да предвидят в националното си право, че в случаите, когато компетентността се основава на член 3 и когато те действат като замолена държава и заподозряното лице или обвиняемият се намира в тази държава, компетентен орган в замолената държава може, след като получи искането за трансфер на наказателно производство и всяка допълнителна информация в съответствие с настоящия регламент и преди да бъде взето решението за приемане на трансфера, да предприеме, след оценка, необходимите мерки, в съответствие с националното право, за да задържи заподозряното лице или обвиняемия, или да гарантира, че заподозряното лице или обвиняемият ще остане на негова територия, или да предприеме всички други временни мерки, като например актове за обезпечаване.

4. Решението за задържане на заподозряното лице или обвиняемия в съответствие с параграф 3 се взема от същия орган, който би бил компетентен да предприеме такива мерки в сходен национален случай, и спрямо него се прилагат гаранциите, приложими за такива мерки съгласно националното право, включително съдебния контрол и сроковете за предварително задържане.

5. На доказателства, предадени от молещия орган, не може да бъде отказано допускане в наказателно производство в замолената държава само на основание, че доказателствата са събрани в друга държава членка. Доказателствата, събрани в молещата държава, могат да бъдат използвани в наказателно производство в замолената държава, при условие че допустимостта на такива доказателства е в съответствие с националното право на замолената държава, включително с нейните основни принципи на правото. Настоящият регламент не засяга правото на съда, разглеждащ делото по същество, на свободна преценка на доказателствата.

6. Когато в замолената държава е издадена присъда за лишаване от свобода или мярка, изискваща задържане, тази държава приспада всички периоди на задържане, прекарани в молещата държава, които са били наложени в рамките на прехвърленото наказателно производство, от общата продължителност на задържането, което трябва да бъде изтърпяно. За тази цел молещият орган предава на замоления орган цялата информация относно периода на задържане, прекаран от заподозряното лице или обвиняемия в молещата държава.

7. Когато както в молещата държава, така и в замолената държава наказателно производство може да бъде образувано само вследствие на жалба, всяка жалба, подадена в молещата държава, е валидна и в замолената държава.

8. Наказанието, приложимо за престъплението, е наказанието, което се предвижда в националното право на замолената държава, освен ако в това право не е предвидено друго. Когато престъплението е било извършено на територията на молещата държава, замоленият орган може да вземе предвид, в съответствие с приложимото национално право, максималното наказание съгласно националното право на молещата държава, когато това би било в полза на обвиняемия. Когато компетентността се основава изключително на член 3, наказанието, наложено в замолената държава, не може да бъде по-тежко от максималното наказание съгласно националното право на молещата държава.

Член 23

Информация, която се предоставя от замоления орган

Замоленият орган или, когато е приложимо, друг компетентен орган, предоставя на молещия орган информация за прекратяването на наказателното производство или за всяко решение, постановено в края на наказателното производство, включително информация дали това решение, съгласно националното право на замолената държава, окончателно възпрепятства по-нататъшното наказателно преследване и е било постановено след разглеждане на делото по същество, и следователно не допуска по-нататъшно наказателно производство за същите деяния в тази държава. Този орган също така предоставя информация за окончателното изпълнение на наложеното наказание или друга съществена информация. Той изпраща на молещия орган копие от окончателното писмено решение, постановено в края на наказателното производство.

Поне основните части от информацията и от окончателното решение, посочено в първата алинея от настоящия член, се превежда на официален език на молещата държава или на всеки друг език, приет от молещата държава в съответствие с член 32, параграф 1, буква г).

ГЛАВА 4

СРЕДСТВА ЗА КОМУНИКАЦИЯ

Член 24

Средства за комуникация

1. Комуникацията по настоящия регламент, включително предаването на формуляра за искането и другите формуляри, установени в приложенията към настоящия регламент, на решението, посочено в член 11, параграф 1 от настоящия регламент, и на другите документи, посочени в член 11, параграф 5 от него, между молещия орган и замоления орган и с участието на централните органи, когато държава членка е определила централен орган в съответствие с член 20 от настоящия регламент, както и с Евроюст, се извършва в съответствие с член 3 от Регламент (ЕС) 2023/2844.

2. Член 7, параграфи 1 и 2 и членове 8 и 14 от Регламент (ЕС) 2023/2844 за определяне на правила относно електронните подписи и електронните печати, правното действие на електронните документи и защитата на предаваната информация се прилагат за съобщенията, предавани чрез децентрализираната информационна система.

3. Консултациите съгласно член 11, параграф 7 и член 14 между молещия орган и замоления орган и с участието на централните органи, когато държава членка е определила централен орган в съответствие с член 20, както и с Евроюст, могат да се извършват чрез всички подходящи средства за комуникация, включително чрез децентрализираната информационна система.

Член 25

Създаване на децентрализирана информационна система

1. До 8 януари 2027 г. Комисията приема актове за изпълнение за създаване на децентрализираната информационна система за целите на настоящия регламент, като определя следното:

а) техническите спецификации за начините на комуникация по електронен път за целите на децентрализираната информационна система;

б) техническите спецификации за протоколите за комуникация;

в) целите, свързани със сигурността на информацията, и съответните технически мерки, с които се гарантират минимални стандарти за сигурност на информацията и високо ниво на киберсигурност при обработването и съобщаването на информация в рамките на децентрализираната информационна система;

г) целите за минимална наличност и евентуалните свързани с тях технически изисквания за услугите, предоставяни от децентрализираната информационна система;

д) цифровите процедурни стандарти, определени в член 3, точка 9 от Регламент (ЕС) 2022/850.

2. Актовете за изпълнение, посочени в параграф 1 от настоящия член, се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 31, параграф 2.

Член 26

Образец на софтуерно приложение за свързване

1. Комисията отговаря за създаването, достъпността, поддръжката и развиването на образец на софтуерно приложение за свързване, който държавите членки могат да изберат да прилагат като поддържаща система вместо национална информационна система. Създаването, поддръжката и развиването на образеца на софтуерно приложение за свързване се финансират от общия бюджет на Съюза.

2. Евроюст може да използва образеца на софтуерно приложение за свързване, посочен в параграф 1.

3. Комисията осигурява, поддържа и оказва подкрепа по отношение на образеца на софтуерно приложение за свързване безплатно.

4. Образецът на софтуерно приложение за свързване предлага общ интерфейс за комуникация с други национални информационни системи.

Член 27

Разходи за децентрализираната информационна система

1. Всяка държава членка или субект, управляващ разрешена точка за достъп до e-CODEX, както е определен в член 3, точка 4 от Регламент (ЕС) 2022/850, поема разходите за инсталацията, експлоатацията и поддръжката на точките за достъп до децентрализираната информационна система, за които отговаря.

2. Всяка държава членка или субект, управляващ разрешена точка за достъп до e-CODEX, както е определен в член 3, точка 4 от Регламент (ЕС) 2022/850, поема разходите за създаването и адаптирането на съответните си национални или, когато е приложимо, други информационни системи с цел осигуряване на оперативната им съвместимост с точките за достъп и поема разходите за управлението, експлоатацията и поддръжката на тези системи.

3. Евроюст поема разходите за инсталацията, експлоатацията и поддръжката на компонентите от децентрализираната информационна система, за които отговаря.

4. Евроюст поема разходите за създаването и адаптирането на своята система за управление на делата с цел осигуряване на оперативната ѝ съвместимост с точките за достъп и поема разходите за управлението, експлоатацията и поддръжката на тази система.

Член 28

Статистика

1. Държавите членки редовно събират изчерпателни статистически данни за целите на мониторинга от Комисията на прилагането на настоящия регламент. Компетентните органи на държавите членки поддържат тези статистически данни и ги предават ежегодно на Комисията. Компетентните органи на държавите членки могат да обработват личните данни, необходими за изготвянето на тази статистика.

2. Статистическите данни, посочени в параграф 1, включват:

а) броя на отправените искания за трансфера на наказателни производства, включително критериите за искане на трансфер, по молеща държава;

б) броя на приетите и отказаните трансфери на наказателни производства, включително основанията за отказ, по замолена държава;

в) времето, за което замолената държава, е предала информацията за решението дали приема, или отказва трансфера на наказателно производство.

3. Посочените в параграф 1 статистически данни, ако са налични на централно равнище в съответната държава членка, включват също:

а) броя на разследванията и наказателните преследвания, които не са били проведени след приемането на трансфер на наказателно производство;

б) броя на случаите, в които срещу решения за приемане на трансфера на наказателно производство са били упражнени правни средства за защита, като се посочва за всеки случай дали е бил по инициатива на заподозряното лице, обвиняемия или жертвата, и броя на успешно оспорените решения;

в) четири години от датата на влизане в сила на актовете за изпълнение, посочени в член 25, параграф 1 — разходите, направени съгласно член 27, параграф 2.

4. Образецът на софтуерно приложение за свързване, посочен в член 26, и когато са оборудвани за тази цел — националните поддържащи системи, събират по програмиран начин данните, посочени в параграф 2 от настоящия член, и ги предават ежегодно на Комисията.

5. Статистическите данни, посочени в параграфи 2 и 3, се предават, считано от 1 февруари 2028 г.

6. Статистическите данни, посочени в параграф 2 от настоящия член, се събират чрез децентрализираната информационна система, създадена в съответствие с член 25, в срок от две години от датата на влизане в сила на актовете за изпълнение, посочени в същия член. Докато децентрализираната информационна система не функционира и поради тази причина статистическите данни, посочени в параграф 2 от настоящия член, не се събират автоматично, тези статистически данни се предават само ако са налични на централно равнище в съответната държава членка.

Член 29

Изменения във формуляра за искане и другите формуляри

На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 30 за изменение на приложенията като актуализира или извършва технически промени във формуляра за искане и другите формуляри. Тези изменения трябва да са в съответствие с настоящия регламент и да не го засягат.

Член 30

Упражняване на делегирането

1. Правомощието да приема делегирани актове се предоставя на Комисията при спазване на предвидените в настоящия член условия.

2. Правомощието да приема делегирани актове, посочено в член 29, се предоставя на Комисията за неопределен срок, считано от 1 февруари 2027 г.

3. Делегирането на правомощия, посочено в член 29, може да бъде оттеглено по всяко време от Европейския парламент или от Съвета. С решението за оттегляне се прекратява посоченото в него делегиране на правомощия. Оттеглянето поражда действие в деня след публикуването на решението в *Официален вестник на Европейския съюз* или на по-късна дата, посочена в решението. То не засяга действителността на делегираните актове, които вече са в сила.

4. Преди приемането на делегиран акт Комисията се консултира с експерти, определени от всяка държава членка в съответствие с принципите, залегнали в Междуинституционалното споразумение от 13 април 2016 г. за по-добро законотворчество.

5. Веднага след като приеме делегиран акт, Комисията нотифицира акта едновременно на Европейския парламент и на Съвета.

6. Делегиран акт, приет съгласно член 29, влиза в сила единствено ако нито Европейският парламент, нито Съветът са представили възражения в срок от два месеца от нотифицирането на акта на Европейския парламент и на Съвета или ако преди изтичането на този срок и Европейският парламент, и Съветът са уведомили Комисията, че няма да представят възражения. Посоченият срок може да се удължи с два месеца по инициатива на Европейския парламент или на Съвета.

Член 31

Процедура на комитет

1. За целите на член 25 от настоящия регламент Комисията се подпомага от комитет. Този комитет е комитет по смисъла на Регламент (ЕС) № 182/2011.

2. При позоваване на настоящия параграф се прилага член 5 от Регламент (ЕС) № 182/2011.

Член 32

Уведомления

1. До 1 февруари 2027 г. всяка държава членка уведомява Комисията за следното:

а) органите, които в съответствие с националното си право са компетентни съгласно член 2, точка 3 да отправят или валидират искания за трансфера на наказателни производства, и органите, компетентни в съответствие с член 2, точка 4 да вземат решения относно такива искания;

б) информация относно другите органи, посочени в член 2, точка 4, втора алинея, ако държавата членка се възползва от възможността, предвидена в същата алинея;

в) информация относно определения централен орган или централни органи, ако държавата членка се възползва от възможността, предвидена в член 20;

г) езиците, приети за исканията за трансфера на наказателни производства, за подаването на свързана с това информация и за всяка друга комуникация между органите, когато действат като молеща държава и когато действат като замолена държава.

2. Всяка държава членка уведомява Комисията за всяко актуализиране на информацията, нотифицирана съгласно параграф 1.

Комисията осигурява актуализирането и публичното оповестяване на информацията, получена съгласно параграф 1, в зоната с неограничен достъп на уебсайта на Европейската съдебна мрежа.

Член 33

Връзка с международни споразумения и договорености

1. Без да се засяга тяхното прилагане между държавите членки и трети държави, настоящият регламент заменя, в рамките на приложното си поле, считано от 1 февруари 2027 г., съответните разпоредби на Европейската конвенция за трансфер на производства по наказателни дела от 15 май 1972 г. и Европейската конвенция за взаимопомощ по наказателноправни въпроси от 20 април 1959 г., приложими между държавите членки, обвързани от настоящия регламент.

2. В допълнение към настоящия регламент държавите членки могат да сключват или да продължават да прилагат двустранни или многостранни споразумения или договорености с други държави членки след 7 януари 2025 г. само доколкото такива споразумения или договорености дават възможност за допълнително укрепване на целите на настоящия регламент и способстват за опростяването или допълнителното улесняване на процедурите за трансфер на наказателни производства и при условие че се спазва равнището на гаранции, определено в настоящия регламент.

3. Държавите членки уведомяват Съвета и Комисията до 1 февруари 2027 г. за споразуменията и договореностите, посочени в параграф 2, които възнамеряват да продължат да прилагат. Държавите членки също така уведомяват Комисията в тримесечен срок от подписването на всякакви нови споразумения или договорености, посочени в параграф 2.

Член 34

Докладване

До 1 февруари 2033 г. Комисията представя доклад на Европейския парламент, на Съвета и на Европейския икономически и социален комитет относно прилагането на настоящия регламент, подкрепен с информация, предоставена от държавите членки в съответствие с член 28, параграф 1 и събрана от Комисията.

Член 35

Преходни разпоредби

Настоящият регламент се прилага към исканията за трансфера на наказателни производства, предадени от 1 февруари 2027 г. Исканията за трансфера на наказателни производства, получени преди 1 февруари 2027 г. продължават да се уреждат от съществуващите инструменти, свързани с трансфера на наказателни производства.

Докато член 24 не започне да се прилага съгласно член 36, трета алинея, комуникацията между молещите органи и замолените органи и, когато е приложимо, с участието на централните органи, както и с Евроюст, съгласно настоящия регламент, се осъществява чрез всички подходящи алтернативни средства, като се взема предвид необходимостта да се гарантира бърз, сигурен и надежден обмен на информация.

Член 36

Влизане в сила и прилагане

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Той се прилага от 1 февруари 2027 г.

Член 24 обаче се прилага от първия ден на месеца, следващ срока от две години от датата на влизане в сила на актовете за изпълнение, посочени в член 25.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко в държавите членки в съответствие с Договорите.

Съставено в Страсбург на 27 ноември 2024 година.

За Европейския парламент	*За Съвета*
Председател	*Председател*
R. METSOLA	BÓKA J.

ПРИЛОЖЕНИЕ I

ФОРМУЛЯР ЗА ИСКАНЕ ЗА ТРАНСФЕР НА НАКАЗАТЕЛНО ПРОИЗВОДСТВО

Както е посочено в член 8, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2024/3011

Целта на настоящия формуляр за искане е:
☐ Консултация относно евентуален трансфер на наказателно производство
☐ Искане на трансфер на наказателно производство

РАЗДЕЛ А: Участващи органи
Молеща държава:
……
Молещ орган:
……
Замолена държава:
……
Замолен орган:
……
Орган в замолената държава, с който е била проведена консултация преди настоящото искане (ако е приложимо):
……

РАЗДЕЛ В: Самоличност на заподозряното лице или обвиняемия
1. Установяване на самоличността на заподозряното лице или обвиняемия
☐ Самоличността на заподозряното лице или обвиняемия все още не е установена
☐ Самоличността на заподозряното лице или обвиняемия е установена
Ако самоличността на заподозряното лице или обвиняемия вече е установена:
Посочете цялата информация, доколкото е известна, относно самоличността на заподозряното лице или обвиняемия. Ако е засегнато повече от едно лице, моля, дайте информация за всяко лице[1].

i) За физически лица:

Фамилно име:
Собствено име/имена:
Други имена от значение, ако е приложимо:
Псевдоними, ако е приложимо:
Пол:
Гражданство:
Идентификационен номер или номер на социално осигуряване, ако е приложимо:
Вид и номер на документа(ите) за самоличност (напр. лична карта, паспорт), ако е приложимо:
.....
Дата на раждане:
Място на раждане:
Местопребиваване и/или известен адрес (ако адресът не е известен, посочете последния известен адрес):
.....
Работно място (включително координати за връзка):.……
Други координати за връзка (електронен адрес, телефонен номер): ……..
Език (езици), който (които) лицето разбира: ……
Друга относима информация: ……
Моля, опишете настоящото положение на засегнатото лице във връзка с производството:
☐ Заподозряно лице
☐ Обвиняем
☐ Заподозряното лице или обвиняемият е бил уведомен от компетентните органи, че е заподозрян или обвинен в извършването на престъпление.
☐ Заподозряното лице или обвиняемият не е бил уведомен от компетентните органи, че е заподозрян или обвинен в извършването на престъпление.
☐ Срещу заподозряното лице или обвиняемия е бил внесен обвинителен акт в рамките на съответното наказателно производство.
☐ Заподозряното лице или обвиняемият е бил задържан за целите на съответното наказателно производство в следния период: от …….. до …… (формат: дд.мм.гггг).

[1] В електронния формуляр за искане може да се предвиди падащо меню, позволяващо различни вписвания за всяко от заподозрените лица/обвиняемите.

ii) За юридически лица:
Наименование:
Правна форма на юридическото лице:
Съкратено наименование, често използвано наименование или търговска фирма, ако е приложимо:
.....
Адрес на седалището по регистрация:
Регистрационен номер:
Адрес на юридическото лице:
Други координати за връзка (електронен адрес, телефонен номер):
Име на представителя на юридическото лице:
Друга относима информация:
Моля, опишете настоящото положение на засегнатото юридическо лице във връзка с производството:

☐ Заподозряно лице

☐ Обвиняем

☐ Засегнатото юридическо лице е било уведомено от компетентните органи, че е заподозряно или обвинено в извършването на престъпление.

☐ Засегнатото юридическо лице не е било уведомено от компетентните органи, че е заподозряно или обвинено в извършването на престъпление.

☐ Срещу засегнатото юридическо лице е бил внесен обвинителен акт в рамките на съответното наказателно производство.

2. Становище на заподозряното лице или обвиняемия:

☐ Заподозряното лице или обвиняемият е предложил да се започне процедура за трансфер на наказателно производство.

☐ Заподозряното лице или обвиняемият е бил информиран за намерението за отправяне на искане за трансфер.

☐ Заподозряното лице или обвиняемият не е бил информиран за намерението за отправяне на искане за трансфер/становището на заподозряното лице или обвиняемия не е било потърсено, тъй като:

☐ това би накърнило поверителността на разследването или би навредило по друг начин на разследването;

☐ местонахождението на лицето не е могло да бъде установено или е невъзможно да се осъществи връзка с него въпреки положените разумни усилия.

☐ Заподозряното лице или обвиняемият е дал становище относно намерението за отправяне на искане за трансфер. Становището е приложено към настоящото искане. Моля, вж. приложението.
.....
.....

☐ Заподозряното лице или обвиняемият не е дал становище относно намерението за отправяне на искане за трансфер.

РАЗДЕЛ C: Самоличност на жертвата (жертвите)[2]

1. Посочете цялата информация, доколкото е известна, относно самоличността на жертвата. Ако е засегнато повече от едно лице, моля, дайте информация за всяко лице.

i) За физически лица:

Фамилно име:
Собствено име/имена:
Пол:
Гражданство:
Идентификационен номер или номер на социално осигуряване, ако е приложимо:
Вид и номер на документа(ите) за самоличност (напр. лична карта, паспорт), ако е приложимо:
.....
Дата на раждане:
Място на раждане:
Местопребиваване и/или известен адрес (ако адресът не е известен, посочете последния известен адрес):
……
Други координати за връзка (електронен адрес, телефонен номер): ……
Език (езици), който (които) лицето разбира: ……

Друга относима информация: ……

ii) За юридически лица:

Наименование:
Правна форма на юридическото лице:
Съкратено наименование, често използвано наименование или търговска фирма, ако е приложимо:
.....
Адрес на седалището по регистрация:
Регистрационен номер:
Адрес на юридическото лице:
Други координати за връзка (електронен адрес, телефонен номер):
Име на представителя на юридическото лице:
Друга относима информация: ……
2. Становище на жертвата (жертвите)
☐ Една или няколко от жертвите са предложили да се започне процедура за трансфер на наказателно производство.
☐ Една или няколко от жертвите, които пребивават или които са установени в молещата държава и които получават информация относно наказателното производство в съответствие с член 6, параграф 1 от Директива 2012/29/ЕС, или в случая на юридически лица, които получават такава информация в съответствие с националното право, са били информирани за намерението за отправяне на искане за трансфер.
☐ Една или няколко от жертвите, които пребивават или които са установени в молещата държава и които получават информация относно наказателното производство в съответствие с член 6, параграф 1 от Директива 2012/29/ЕС, или в случая на юридически лица, които получават такава информация в съответствие с националното право, не са били информирани за намерението за отправяне на искане за трансфер, тъй като това би накърнило поверителността или би навредило по друг начин на разследването.
☐ Една или няколко от жертвите не са дали становище относно намерението за отправяне на искане за трансфер. Становището е приложено към настоящото искане. Моля, вж. приложението:
.....
.....
☐ Никоя от жертвите не е дала становище относно намерението за отправяне на искане за трансфер.

[2] В случай на повече от една жертва може да се предвиди падащо меню.

РАЗДЕЛ D: Обобщение на фактите и правната им квалификация

1. Описание на деянието, което е в основата на престъплението(ята), с което (които) е свързано искането, и кратко изложение на основните факти:

.....

.....

2. Достигнат етап на производството:

☐ разследване/наказателно преследване;

☐ съдебен процес.

2.1. Моля, направете допълнителни уточнения за хода на разследването/наказателното преследване или съдебния процес:

.....

.....

3. Естество и правна квалификация на престъплението(ята), за което (които) е отправено искането, включително информация за максималното наказание за съответното(ите) престъпление(я) и съответните правни разпоредби относно наказанията:

.....

4. Информация за всяко действие, с което се прекъсва или спира давността във връзка с престъплението(ята), за което (които) е отправено искането:

.....

.....

РАЗДЕЛ E: Информация за процедурата в молещата държава

1. Всички процесуално-следствени или други процесуални мерки, предприети от молещата държава (моля, опишете):

i) мерки за предотвратяване на укриването на заподозряното лице или обвиняемия или други превантивни мерки:

.....

.....

ii) актове за обезпечаване:

.

.....

iii) процесуално-следствени мерки:

.....

.....

2. Информация за събраните доказателства

В хода на наказателното производство в молещата държава са събрани следните материали и документи (моля, опишете):

.....

.....

РАЗДЕЛ F: Основания за искането

1. Основания за искането, включително обосновка на това защо трансферът е необходим и целесъобразен, и оценка на въздействието на трансфера върху правата на заподозрените лица или обвиняемите и на жертвите:

.....

.....

.....

.....

2. Критерии за искане на трансфера на наказателно производство:

☐ престъплението е извършено изцяло или отчасти на територията на замолената държава или повечето от последиците на престъплението или значителна част от вредите, които са част от елементите на състава на престъплението, са настъпили на територията на замолената държава;

☐ едно или няколко от заподозрените лица или обвиняемите са граждани на замолената държава или пребивават в нея;

☐ едно или няколко от заподозрените лица или обвиняемите се намират в замолената държава и тази държава отказва да предаде тези лица на молещата държава на основание: i) член 4, точка 2 от Рамково решение 2002/584/ПВР; ii) член 4, точка 3 от Рамково решение 2002/584/ПВР, когато такъв отказ не се основава на окончателно съдебно решение, постановено по отношение на това лице за същото престъпление, което възпрепятства по-нататъшно наказателно производство; или iii) член 4, точка 7 от Рамково решение 2002/584/ПВР;

☐ едно или няколко от заподозрените лица или обвиняемите, за които е издадена европейска заповед за арест, се намират в замолената държава и тази държава отказва да предаде тези лица, ако установи, че в изключителни случаи съществуват сериозни основания да се счита, въз основа на конкретни и обективни доказателства, че при конкретните обстоятелства по случая предаването би довело до явно нарушаване на съответно основно право, залегнало в член 6 от Договора за Европейския съюз и Хартата на основните права на Европейския съюз;

☐ повечето от доказателствата, свързани с разследването, се намират в замолената държава или повечето от съответните свидетели пребивават в замолената държава;

☐ в замолената държава има висящо наказателно производство във връзка със същите, отчасти същите или други факти срещу заподозряното лице или обвиняемия;

☐ в замолената държава има висящо наказателно производство за същите, отчасти същите или свързани факти срещу други лица;

☐ едно или няколко от заподозрените лица или обвиняемите изтърпяват или предстои да изтърпят в замолената държава присъда, включваща лишаване от свобода;

☐ изпълнението на наказанието в замолената държава е вероятно да подобри перспективите за социална реинтеграция на осъдения или има други причини да се смята, че би било по-подходящо наказанието да бъде изпълнено в замолената държава;

☐ една или няколко от жертвите са граждани на замолената държава или пребивават в нея.;

☐ компетентните органи на държавите членки са постигнали консенсус съгласно Рамково решение 2009/948/ПВР или по друг начин относно съсредоточаването на наказателните производства в една държава членка;

☐ други причини (моля, уточнете):

.....

.....

РАЗДЕЛ G: Допълнителна информация и искания (ако е приложимо)
1. Ако е приложимо, представете информация, свързана с по-ранна европейска заповед за арест, европейска заповед за разследване или друго искане за съдействие:
……
……
2. Друга допълнителна информация, ако е приложимо: ……
……
……
3. Посочете всички специални условия за обработването на предадените лични данни, които замоленият орган трябва да спазва (член 9, параграф 3 от Директива (ЕС) 2016/680 на Европейския парламент и на Съвета[3]): ……
……
……
4. Списък на приложените документи: ……
……
……

РАЗДЕЛ H: Данни за органа, издал искането, и когато е приложимо, за определения централен орган
1. Наименование на органа, издал искането: ……
Име на представителя/лицето за контакт: ……
Преписка №: ……
Адрес:
Тел.: (код на държавата) (код на областта/града)..... …
Електронен адрес:
Език (езици), на който (които) е възможно да се осъществи връзка с молещия орган:
..... …
2. Ако са различни от горепосочените — координати за връзка на лицата, които да бъдат търсени за допълнителна информация или за уточняване на практическите подробности по предаването на доказателствата:
Име/Длъжност/Организация:
Адрес:
Електронен адрес:
Тел.:
3. Централен орган, ако е приложимо
Име/Длъжност/Организация:
Адрес:
Електронен адрес:
Тел.: ……
4. Език (езици), на който (които) е възможно да се осъществи връзка с централния орган:
.....
Електронен подпис[4]:

[3] Директива (ЕС) 2016/680 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни от компетентните органи за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания и относно свободното движение на такива данни, и за отмяна на Рамково решение 2008/977/ПВР на Съвета (ОВ L 119, 4.5.2016 г., стр. 89).

[4] В съответствие с член 7 от Регламент (ЕС) 2023/2844.

РАЗДЕЛ I: Данни за съдебния орган на молещата държава, който е потвърдил искането (ако е приложимо)
1. Наименование на валидиращия орган:
Име на представителя/лицето за контакт:
Преписка №: ……
Адрес:
Тел.: (код на държавата) (код на областта/града)
Електронен адрес:
Език (езици), на (който) които е възможно да се осъществи връзка с валидиращия орган:
.....
2. Моля, посочете дали основната точка за контакт в замолената държава следва да бъде:
☐ молещият орган
☐ валидиращият орган
Електронен подпис:

ПРИЛОЖЕНИЕ II

Формуляр, посочен в член 6, параграф 5 от Регламент (ЕС) 2024/3011

Целта на настоящия формуляр е да се поиска съдействието Ви за предоставяне на информация и да се получи становището на заподозряното лице/обвиняемия относно намерението за отправяне на искане за трансфер на наказателно производство. Моля, изпратете обратно част Б от настоящия формуляр, след като го попълните.

Част А

I. Компетентни органи

Молеща държава:

.....

Молещ орган:

.....

Номер на делото в молещата държава: .

.....

Замолена държава:

.....

Замолен орган:

.....

Информация за съответното/паралелното наказателно производство в замолената държава, ако е налична:

.....

Орган в замолената държава, с който е била проведена консултация преди получаването на настоящото искане за съдействие (ако е приложимо):

.....

II. Самоличност на заподозряното(ите) лице(а)/обвиняемия(те)

i) За физически лица:

Фамилно име:

Собствено име/имена:

Други имена от значение, ако е приложимо:

Псевдоними, ако е приложимо:

Пол:

Гражданство:

Идентификационен номер или номер на социално осигуряване, ако е приложимо:

Вид и номер на документа(ите) за самоличност (напр. лична карта, паспорт), ако е приложимо:

.....

Дата на раждане:

Място на раждане:

Местопребиваване и/или известен адрес (ако адресът не е известен, посочете последния известен адрес):

.....

Работно място (включително координати за връзка), ако е известно: ……

Други координати за връзка (електронен адрес, телефонен номер), ако са известни:

……

Език (езици), който (които) лицето разбира, ако са известни: …….

Друга съществена информация, ако има такава: ……

ii) За законния представител (ако е приложимо; когато се счита за необходимо с оглед на възрастта или физическото или психическото състояние на заподозряното лице или обвиняемия):

Фамилно име: ……

Собствено име/имена: ……...

Други имена от значение, ако е приложимо: ……

Гражданство: ……

Идентификационен номер или номер на социално осигуряване, ако е приложимо:

……

Вид и номер на документа(ите) за самоличност (напр. лична карта, паспорт), ако е приложимо: ……

Дата на раждане: ……

Място на раждане:

……

Местопребиваване и/или известен адрес (ако адресът не е известен, посочете последния известен адрес): ……

……...

Координати за връзка (електронен адрес, телефонен номер), ако са известни:

……

Език (езици), който (които) лицето разбира, ако са известни:

……

Друга съществена информация, ако има такава: ……..

iii) За юридически лица:

Наименование:

Правна форма на юридическото лице:

Съкратено наименование, често използвано наименование или търговска фирма, ако е приложимо:

.....

Адрес на седалището по регистрация:

.....

Регистрационен номер:

.....

Адрес на юридическото лице:

.....

Други координати за връзка (електронен адрес, телефонен номер), ако са известни:

.....

Име на представителя на юридическото лице:

.....

Друга съществена информация, ако има такава:

.....

Електронен подпис:

Част Б

Формуляр за предоставяне на информация и за получаване на становището на заподозряното лице/обвиняемия относно намерението за отправяне на искане за трансфер на наказателно производство[1]

А) Информация, която се предоставя на заподозряното лице/обвиняемия (попълва се от молещия орган)

..... [молещ орган] на …… [молеща държава][2] Ви информира с настоящото, …… [заподозряно лице/обвиняем] за намерението да отправи искане за трансфер на наказателното производство, образувано срещу Вас, с референтен номер....., на..... [замолена държава] в съответствие с член 6 от Регламент (ЕС) 2024/3011 на Европейския парламент и на Съвета относно трансфера на производства по наказателни дела.

Информация за наказателното производство, което ще се прехвърля

Описание на деянието и фактите, които са в основата на престъплението(ята), за което (които) се планира да се отправи искане за трансфер на наказателно производство, и тяхната правна квалификация:

.....
.....
.....
.....
.....

---

1 Да се предостави на заподозряното лице/обвиняемия на език, който лицето разбира.

2 В електронния формуляр може да се предвиди падащо меню, даващо възможност за избор на съответната държава членка.

Б) Становище на заподозряното лице/обвиняемия относно намерението за отправяне на искане за трансфер на наказателно производство (попълва се от замоления орган)

1. Приканваме Ви, ако желаете, да дадете становището си относно намерението на ..... [молещ орган] на …… [молеща държава][3] да отправи искане за трансфер на наказателно производство, образувано срещу Вас, до ..... [замолена държава][4].

Моето становище относно трансфера на наказателното производство е:

☐ **Положително**

☐ **Отрицателно**

Добавете причини, ако желаете:

……
……...

2. Ако е приложимо: информацията относно намерението за отправяне на искане за трансфер на наказателното производство и становището на заподозряното лице/обвиняемия могат да бъдат предоставени и устно и отбелязани в съответствие с процедурата на протоколиране по националното право на замолената държава.

☐ Заподозряното лице/обвиняемият е предоставил становището си устно. Транскрипцията на записа се прилага и се изпраща на молещия орган заедно с настоящия формуляр.

Вашето становище ще бъде взето предвид от ……..……..(молещия орган), когато решава дали да поиска трансфера на наказателното производство.

Подпис на заподозряното лице/обвиняемия:

Подпис на замоления орган:

---

[3] В електронния формуляр може да се предвиди падащо меню, даващо възможност за избор на съответната държава членка.

[4] Също както по-горе.

ПРИЛОЖЕНИЕ III

Формуляр, посочен в член 6, параграф 7 от Регламент (ЕС) 2024/3011

Целта на настоящия формуляр е да се поиска съдействието Ви за предоставяне на информация на заподозряното лице/обвиняемия относно издаването на искането за трансфер на наказателно производство.

Част А

I. Компетентни органи

Молеща държава:

.....

Молещ орган:

.....

Номер на делото в молещата държава:

.....

Замолена държава:

.....

Замолен орган:

.....

Информация за съответното/паралелното наказателно производство в замолената държава, ако е налична:

.....

Орган в замолената държава, с който е била проведена консултация преди получаването на настоящото искане за съдействие (ако е приложимо):

.....

II. Самоличност на заподозряното(ите) лице(а)/обвиняемия(те)

i) За физически лица:

Фамилно име:

Собствено име/имена:

Други имена от значение, ако е приложимо:

Псевдоними, ако е приложимо:

Пол:

Гражданство:

Идентификационен номер или номер на социално осигуряване, ако е приложимо:

Вид и номер на документа(ите) за самоличност (напр. лична карта, паспорт), ако е приложимо:

Дата на раждане:

Място на раждане:

Местопребиваване и/или известен адрес (ако адресът не е известен, посочете последния известен адрес):

.....

Работно място (включително координати за връзка), ако е известно:

Други координати за връзка (електронен адрес, телефонен номер), ако са известни:

Език (езици), който (които) лицето разбира, ако са известни:.

Друга съществена информация, ако има такава:

ii) За законния представител (ако е приложимо; когато се счита за необходимо с оглед на възрастта или физическото или психическото състояние на заподозряното лице или обвиняемия):

Фамилно име:

Собствено име/имена:

Други имена от значение, ако е приложимо:

Гражданство:

Идентификационен номер или номер на социално осигуряване, ако е приложимо:

.....

Вид и номер на документа(ите) за самоличност (напр. лична карта, паспорт), ако е приложимо:

Дата на раждане:

Място на раждане:

Местопребиваване и/или известен адрес (ако адресът не е известен, посочете последния известен адрес):

.....

Координати за връзка (електронен адрес, телефонен номер), ако са известни:

Език (езици), който (които) лицето разбира, ако са известни:

Друга съществена информация, ако има такава:

.....

iii) За юридически лица:

Наименование: .

Правна форма на юридическото лице:

Съкратено наименование, често използвано наименование или търговска фирма, ако е приложимо:

.....

Адрес на седалището по регистрация:

.....

Регистрационен номер:

Адрес на юридическото лице:

.....

Други координати за връзка (електронен адрес, телефонен номер), ако са известни:

.....

Име на представителя на юридическото лице:

.....

Друга съществена информация, ако има такава:

.....

Електронен подпис:

Част Б

Формуляр за предоставяне на информация на заподозряното лице/обвиняемия относно издаването на искането за трансфер на наказателно производство[1]

Информация, която се предоставя на заподозряното лице/обвиняемия (попълва се от молещия орган)

В съответствие с член 6, параграф 7 от Регламент (ЕС) 2024/3011 на Европейския парламент и на Съвета относно трансфера на производства по наказателни дела…….. [молещ орган] на …… [молеща държава][2] Ви информира с настоящото, …… [заподозряно лице/обвиняем], че на ..... [дата] е отправено искане за трансфер на наказателното производство, образувано срещу Вас, с референтен номер ....., до …… [замолена държава][3].

Информация за наказателното производство, което ще се прехвърля

Описание на деянието и фактите, които са в основата на престъплението(ята), за което (които) се планира да се отправи искане за трансфер на наказателно производство, и тяхната правна квалификация:

……
……
……
……
……

---

1 Да се предостави на заподозряното лице/обвиняемия на език, който лицето разбира.

2 В електронния формуляр може да се предвиди падащо меню, даващо възможност за избор на съответната държава членка.

3 Също както по-горе.

ПРИЛОЖЕНИЕ IV

Формуляр, посочен в член 15, параграфи 2 и 4 от Регламент (ЕС) 2024/3011

Целта на настоящия формуляр е да се поиска съдействието Ви за предоставяне на информация на заподозряното лице/обвиняемия след вземането на решение по искането за трансфер на наказателно производство.

Част А

Компетентни органи

Молеща държава:

.....

Молещ орган:

.....

Номер на делото в молещата държава:

.....

Замолена държава:

.....

Замолен орган:

.....

Номер на делото в замолената държава, ако е известен:

.....

II. Самоличност на заподозряното(ите) лице(а)/обвиняемия(те)

i) За физически лица:

Фамилно име:

Собствено име/имена:

Други имена от значение, ако е приложимо:

Псевдоними, ако е приложимо:

Пол:

Гражданство:

Идентификационен номер или номер на социално осигуряване, ако е приложимо:

Вид и номер на документа(ите) за самоличност (напр. лична карта, паспорт), ако е приложимо:

.....

Дата на раждане:

Място на раждане:

Местопребиваване и/или известен адрес (ако адресът не е известен, посочете последния известен адрес):

.....

Работно място (включително координати за връзка), ако е известно: ……..

Други координати за връзка (електронен адрес, телефонен номер), ако са известни: …….

.....

Език (езици), който (които) лицето разбира, ако са известни: ……

Друга съществена информация, ако има такава: ……..

ii) За юридически лица:

Наименование:

Правна форма на юридическото лице:

Съкратено наименование, често използвано наименование или търговска фирма, ако е приложимо:

.....

Адрес на седалището по регистрация:

.....

Регистрационен номер:

Адрес на юридическото лице:

.....

Други координати за връзка (електронен адрес, телефонен номер), ако са известни:

.....

Име на представителя на юридическото лице:

.....

Друга съществена информация, ако има такава:

.....

Електронен подпис:

Част Б

Формуляр за предоставяне на информация на заподозряното лице/обвиняемия след вземането на решение по искането за трансфер на наказателно производство[1]

Искане за трансфер на наказателно производство, образувано срещу Вас, ... [заподозряно лице/обвиняем], с референтен номер ....., до ..... [замолена държава][2] е отправено на ..... [дата] от ..... [молещ орган] на..... [молеща държава].

1. Информация за наказателното производство, което ще се прехвърля

Описание на деянието и фактите, които са в основата на престъплението(ята), за което (които) е отправено искането за трансфер на наказателно производство, и тяхната правна квалификация:

……..

……..

2. Информация относно приемането/отказа на трансфера на наказателно производство

С настоящото Ви информираме, че в съответствие с член 11, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2024/3011 на Европейския парламент и на Съвета относно трансфера на производства по наказателни дела …….. [замолен орган] на …… [замолена държава][3] на ..... [дата]:

☐ **прие** поискания трансфер на наказателно производство с мотивирано решение, приложено към настоящия формуляр;

☐ **отказа** поискания трансфер на наказателно производство.

Информираме Ви също, че в случай на приемане на трансфера на наказателното производство имате право на ефективни правни средства за защита в ..... [замолена държава][4] срещу това решение. Можете да упражните това право в срок от ..... [брой] дни от получаването на мотивираното решение за приемане на трансфера на наказателното производство, приложено към настоящия формуляр, като подадете молба за упражняване на правни средства за защита до ..... [компетентен орган в замолената държава].

Данни на компетентния орган в замолената държава, до когото можете да подадете молба за упражняване на правни средства за защита, за да оспорите решение за приемане на трансфера на наказателното производство, ако е приложимо:

Наименование на органа: ……..……..……..

Преписка №: ……

Адрес:

Тел.: (код на държавата) (код на областта/града)

Електронен адрес:……

---

1 Да се предостави на заподозряното лице/обвиняемия на език, който лицето разбира.

2 В електронния формуляр може да се предвиди падащо меню, даващо възможност за избор на съответната държава членка.

3 Също както по-горе.

4 Също както по-горе.

ПРИЛОЖЕНИЕ V

Формуляр, посочен в член 16, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2024/3011

Целта на настоящия формуляр е да се поиска съдействието Ви за предоставяне на информация на жертвата(ите) след вземането на решение по искането за трансфер на наказателно производство.

Част А

I. Компетентни органи

Молеща държава:

.....

Молещ орган:

.....

Номер на делото в молещата държава:

.....

Замолена държава:

.....

Замолен орган:

.....

Номер на делото в замолената държава, ако е известен:

.....

II. Самоличност на жертвата (жертвите)

i) За физически лица:

Фамилно име:

Собствено име/имена:

Други имена от значение, ако е приложимо:

Пол:

Гражданство:

Идентификационен номер или номер на социално осигуряване, ако е приложимо:

Вид и номер на документа(ите) за самоличност (напр. лична карта, паспорт), ако е приложимо:

.....

Дата на раждане:

Място на раждане:

Местопребиваване и/или известен адрес (ако адресът не е известен, посочете последния известен адрес):

.....

Други координати за връзка (електронен адрес, телефонен номер), ако са известни:

.....

Език (езици), който (които) лицето разбира, ако са известни: ……

Друга съществена информация, ако има такава: ……..

ii) За юридически лица:

Наименование:

Правна форма на юридическото лице:

Съкратено наименование, често използвано наименование или търговска фирма, ако е приложимо:

.....

Адрес на седалището по регистрация:

.....

Регистрационен номер:

Адрес на юридическото лице:

.....

Други координати за връзка (електронен адрес, телефонен номер), ако са известни:

.....

Име на представителя на юридическото лице:

.....

Друга съществена информация, ако има такава:

.....

Електронен подпис:

Част Б

Формуляр за предоставяне на информация на жертвата(ите) след вземането на решение по искането за трансфер на наказателно производство[1]

Искане за трансфер на наказателно производство срещу ..... [заподозряно лице/обвиняем], с референтен номер ....., до ..... [замолена държава][2] е отправено на ..... [дата] от ..... [молещ орган] на..... [молеща държава].

1. Информация за наказателното производство, което ще се прехвърля

Описание на деянието и фактите, които са в основата на престъплението(ята), за което (които) е отправено искането за трансфер на наказателно производство, и тяхната правна квалификация:

.....

.....

2. Информация относно приемането/отказа на трансфера на наказателно производство

С настоящото Ви информираме, че в съответствие с член 11, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2024/3011 на Европейския парламент и на Съвета относно трансфера на производства по наказателни дела на …….. [дата] ……[замолен орган] на ……[замолена държава][3]:

☐ **прие** поискания трансфер на наказателното производство с мотивирано решение, приложено към настоящия формуляр;

☐ **отказа** поискания трансфер на наказателно производство.

Информираме Ви също, че в случай на приемане на трансфера на наказателното производство имате право на ефективни правни средства за защита в ..... [замолена държава][4] срещу това решение. Можете да упражните това право в срок от ..... [брой] дни от получаването на мотивираното решение за приемане на трансфера на наказателното производство, приложено към настоящия формуляр, като подадете молба за упражняване на правни средства за защита до ..... [компетентен орган в замолената държава].

Данни на компетентния орган в замолената държава, до когото можете да подадете молба за упражняване на правни средства за защита, за да оспорите решение за приемане на трансфера на наказателното производство, ако е приложимо:

Наименование на органа:

Преписка №:

Адрес:

Тел.: (код на държавата) (код на областта/града)

Електронен адрес:

---

1 Да се предостави на жертвата(ите) на език, който лицето разбира.

2 В електронния формуляр може да се предвиди падащо меню, даващо възможност за избор на съответната държава членка.

3 Също както по-горе.

4 Също както по-горе.

ПРИЛОЖЕНИЕ VI

Формуляр, посочен в член 10, параграф 3 от Регламент (ЕС) 2024/3011

Целта на настоящия формуляр е да се поиска съдействието Ви за предоставяне на информация на заподозряното лице/обвиняемия относно оттеглянето на искането за трансфер на наказателно производство.

Част А

I. Компетентни органи

Молеща държава:

.....

Молещ орган:

.....

Номер на делото в молещата държава:

.....

Замолена държава:

.....

Замолен орган:

.....

Информация за съответното/паралелното наказателно производство в замолената държава, ако е налична:

.....

Орган в замолената държава, с който е била проведена консултация преди получаването на настоящото искане за съдействие, ако е приложимо:

.....

II. Самоличност на заподозряното(ите) лице(а)/обвиняемия(те)

i) За физически лица:

Фамилно име:

Собствено име/имена:

Други имена от значение, ако е приложимо:

Псевдоними, ако е приложимо:

Пол:

Гражданство:

Идентификационен номер или номер на социално осигуряване, ако е приложимо: .....

Вид и номер на документа(ите) за самоличност (напр. лична карта, паспорт), ако е приложимо:

.....

Дата на раждане:

Място на раждане:

Местопребиваване и/или известен адрес (ако адресът не е известен, посочете последния известен адрес):

.....

Работно място (включително координати за връзка), ако е известно:……

Други координати за връзка (електронен адрес, телефонен номер), ако са известни: ……

Език (езици), който (които) лицето разбира, ако са известни:

Друга съществена информация, ако има такава:

ii) За законния представител (ако е приложимо; когато се счита за необходимо с оглед на възрастта или физическото или психическото състояние на заподозряното лице или обвиняемия):

Фамилно име:

Собствено име/имена:

Други имена от значение, ако е приложимо:

Гражданство:

Идентификационен номер или номер на социално осигуряване, ако е приложимо:

.....

Вид и номер на документа(ите) за самоличност (напр. лична карта, паспорт), ако е приложимо:

Дата на раждане:

Място на раждане:

Местопребиваване и/или известен адрес (ако адресът не е известен, посочете последния известен адрес):

.....

Координати за връзка (електронен адрес, телефонен номер), ако са известни:

Език (езици), който (които) лицето разбира, ако са известни:

Друга съществена информация, ако има такава:

iii) За юридически лица:

Наименование:

Правна форма на юридическото лице:

Съкратено наименование, често използвано наименование или търговска фирма, ако е приложимо: .

.....

Адрес на седалището по регистрация:

.....

Регистрационен номер:

Адрес на юридическото лице:

.....

Други координати за връзка (електронен адрес, телефонен номер), ако са известни:

.....

Име на представителя на юридическото лице:

.....

Друга съществена информация, ако има такава:

.....

Електронен подпис:

Част Б

Формуляр за предоставяне на информация на заподозряното лице/обвиняемия относно оттеглянето на искането за трансфер на наказателно производство[1]

Информация, която се предоставя на заподозряното лице/обвиняемия (попълва се от молещия орган)

..... [молещ орган] на ..... [молеща държава][2] Ви информира с настоящото, ... [заподозряно лице/обвиняем], че искането за трансфер на наказателно производство, образувано срещу Вас, с референтен номер ....., до ..... [замолена държава][3], отправено на ..... [дата], беше оттеглено в съответствие с член 10 от Регламент (ЕС) 2024/3011 на Европейския парламент и на Съвета относно трансфера на производства по наказателни дела.

Информация за съответното наказателно производство

Описание на деянието и фактите, които са в основата на престъплението(ята), за което (които) е образувано наказателно производство срещу Вас, и тяхната правна квалификация:

.....
.....
.....
.....
.....

---

1 Да се предостави на заподозряното лице/обвиняемия на език, който лицето разбира.

2 В електронния формуляр може да се предвиди падащо меню, даващо възможност за избор на съответната държава членка.

3 Също както по-горе.